

VIZIUNEA DIN PATMOS

Fratele Neville a făcut aceste anunțuri. Vorbind despre Duhul Domnului care a venit ieri în clădire, fratele Moore a spus: „Totul a fost atât de măreț, încât am crezut că a venit răpirea, dar am privit în jur și i-am văzut pe ceilalți stând aici, așa că mi-am zis „Nu, nu a venit încă, pentru că dacă ei sunt aici, știu că și eu sunt încă aici.”

Uneori, Duhul Domnului ne aduce acea bunătate a Sa.

Suntem atât de bucuroși să-i vedem în clădire pe mulți dintre prietenii noștri, atât de mulți încât nici nu-i pot numi pe toți. Adineauri am observat că a intrat fratele Carpenter, omul care ne-a căsătorit pe mine și soția mea. Fratele Carpenter a fost o mare binecuvântare pentru noi, aici la biserică și pe calea slujbei. El predică aproape pretutindeni iar noi suntem bucuroși să-l avem aici, cu noi, împreună cu ceilalți...

Aseară, mi s-a pus următoarea întrebare:

„Frate Branham, cele cinci fecioare neînțelepte din Matei 25, sunt rămășița bisericii dintre neamuri? Eu înțeleg că ele au fost salvate dar trebuie să treacă prin perioada necazului celui mare. Este corect? Dacă este așa, care va fi destinația lor finală? Ar putea fi ele oile care sunt despărțite de capre, din Matei 25.33-34?

Un teolog destul de bun...Fecioarele adormite sunt rămășița seminței femeii despre care scrie în Apocalipsa), care țin poruncile lui Dumnezeu și are mărturia lui Isus Hristos.

O femeie ia o bucată de material, pune pe el tiparul oriunde dorește în felul în care urmează să-l taie. Ceea ce lasă deoparte, este o rămășiță, dar ea alege prin gândirea ei liberă să taie dintr-un anumit loc. Ceea ce rămâne se numește rămășiță.

Acum fiți atenți. Sunt cinci fecioare înțelepte și cinci neînțelepte. Toate sunt fecioare și sunt din același material, dar Dumnezeu Și-a ales Mireasa înainte de întemeierea lumii și i-a pus numele în Cartea Vieții Mielului ucis de la întemeierea lumii.

Dumnezeul cel veșnic a avut-o în Planul Său încă înainte de întemeierea lumii.

Uneori noi folosim cuvântul „predestinare” și acesta este ca un suport sigur în epoca Bisericii în care trăim. Acesta a fost fără îndoială un lucru mare în zilele martirilor pentru că ei au crezut aceasta, dar acum s-au îndepărtat de la aceasta spre ideile legaliste, spre învățătura legalistă...

Așa s-a întâmplat în Anglia, unde oamenii s-au agățat de învățătura Calvinistă, ceea ce a făcut să nu mai aibă nici o trezire până când s-a ridicat John Wesley care predica învățătura arminiană care a echilibrat-o. Dumnezeu o va echilibra întotdeauna.

Deci, fecioara neînțeleaptă a fost singura care nu avea ulei în candelă și cred că a fost scoasă în întunericul de afară, acolo unde va fi plânsul, văietatul și scrâșnirea dinților. Dacă veți compara aceasta, veți vedea că ea merge înapoi drept în necazul cel mare. Eu cred că ele sunt singurele care merg în necazul cel mare. Ar fi o lecție bună dacă am avea timp să mergem în aceasta.

Când ascultați benzile, amintiți-vă că am spus: „Aceste lucruri sunt conform felului în care cred eu că sunt corecte.” Vedeți? Dacă sunt greșite, pot să spun că sunt ceea ce cred eu.

Eu nu vreau să supăr pe nimeni, dar trebuie să vă spun ceea ce cred și apoi să cercetăm toate lucrurile cu Scriptura. Acesta este lucrul cel mai bun pe care-l putem face, mai ales într-o zi ca aceasta în care trăim și într-o națiune în care aceste lucruri au fost spicuite acolo și acolo, și acolo prin tot felul de învățături. Păi, este chiar greu să-i faci pe oameni să înțeleagă. Ei preferă să rămână într-un loc necurat, iar dacă le spuneți Adevărul vin cu ideile și părerile lor.

Astfel, unul va veni înainte cu o idee, altul va veni înainte cu o altă idee astfel că avem nouă sute și ceva de biserici denominaționale diferite dar fiecare este contrară celeilalte în învățătură.

De aceea, trebuie să punem totul în Biblie pentru că de multe ori oamenii vin cu propria lor interpretare dar noi încercăm să nu punem nici o interpretare omenească: citiți așa cum este și spuneți: „Așa este scris.”

Întotdeauna am observat că dacă luați doar ceea ce a spus El, totul se va lega exact în Scriptură. Este ca și cum ai pune un puzzle împreună: voi trebuie să vă

uitați la model ca să puteți pune piesele împreună corect. Dacă nu faceți așa, eu am spus întotdeauna că tu ai în tabloul tău o vacă păscând iarbă în vârful unui pom. Deci, nu ar arăta corect.

Cine a scris Biblia? Duhul Sfânt S-a mișcat în oameni și a scris-O. Aceasta înseamnă că fără Duhul Sfânt nu o veți înțelege niciodată, indiferent cât sunteți de educați, deoarece, chiar Isus l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că a ascuns-o de ochii înțelepților și a descoperit-o pruncilor.

Cu excepția lui Pavel, toți ceilalți ucenici au fost oameni analfabeți, needucați, dar și Pavel a spus că a uitat tot ce a știut vreodată ca să-L poată cunoaște pe Hristos. Astfel, el a spus bisericii din Corint că nu a venit la ei cu înțelepciune omenească și vorbire înaltă, pentru că așa, credința lor s-ar fi bazat pe înțelepciunea omului, ci a venit la ei în Puterea și demonstrarea Duhului Sfânt, pentru ca credința lor să se odihnească pe lucrurile Duhului Sfânt, conform Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea, noi încercăm să ținem atât de aproape ce este corect, pentru ca la încheierea acestei săptămâni, să puteți vedea aceasta. Este exact ceea ce a fost acel fir mic care a venit jos prin epoci.

Vă mulțumesc că ați pus tabla mai sus. Așa este mai bine.

Oh, aș fi vrut să avem la dispoziție toată iarna ca să luăm Cartea Apocalipsei și să trecem prin ea pentru că are învățături minunate.

În urmă cu aproximativ 20 de ani, când biserica era încă la început, am vorbit câteva luni din cartea Apocalipsei...

Îmi amintesc că, odată, când am luat Cartea lui Iov, am stat atât de mult asupra ei, încât o femeie mi-a scris un bilet și m-a întrebat: „Frate Branham, nu ai de gând să-l dai jos pe Iov de pe mormanul de cenușă?”

Eu am încercat să arăt prin câte greutăți a trecut până când a ajuns în punctul în care Duhul Domnului a venit peste el. Și atunci, în timp ce în jurul lui erau numai tunete și fulgere, Duhul Domnului a venit peste profet și el a văzut venirea Domnului. Am știut că pentru unii erau obositoare acele predici, dar l-am ținut pe morman mai mult timp, ca să-i putem vedea îndreptarea. Eu devin foarte agitat atunci când văd că cineva vorbește încoace și încolo, dar poate că Dumnezeu folosește acea persoană cu un scop.

Acum să ne întoarcem la rămășiță. Cred că răspunsul dat este mulțumitor pentru cel care mi-a pus întrebarea.

Rămășița a fost aleasă de Dumnezeu mai dinainte, deoarece El a stabilit toate lucrurile încă înainte de întemeierea lumii, pe baza cunoștinței Lui mai dinainte...Acum, priviți predestinarea, vedeți, acesta este un cuvânt sărăcăcios printre oameni. Înțelegeți? Înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu, în marea Lui Minte infinită, L-a ales pe Isus, a ales Biserica și a putut spune de la început ce va fi Ea la sfârșit. Dacă El este Infinit, nu există nimic care să nu știe. Da, El a cunoscut fiecare purice care va fi cândva pe pământ și de câte ori va clipi din ochi. El este Infinit, acesta este infinitul. Pur și simplu nu este cale ca să-L explici. Aceasta este Dumnezeu, El este Infinit.

Dacă observați, Biblia spune că Antihristul va veni pe pământ în zilele din urmă...

Acum, fiți atenți. Eu cred că El ar putea găsi milioane ca mine. Iubitul nostru frate Billy Graham a predicat în ultima duminică un mesaj remarcabil despre timpul acesta, dar a spus că Satan îi amăgește pe cei aleși.

O, nu, așa ceva nu este posibil! Biblia spune că el i-ar înșela și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință, dar așa ceva nu se poate pentru că ei au fost aleși de Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii. Înțelegeți? Isus Hristos a fost Mielul ucis de la întemeierea lumii pentru ei. Când Dumnezeu Și-a pus ceva în minte, când vorbește acel Cuvânt, Acesta nu se poate schimba niciodată pentru că El este infinit și Cuvintele Lui se vor împlini.

Pământul pe care stăm în seara aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Lumea a fost creată din lucruri care nici măcar nu erau. El doar a spus: „Să fie...” și a fost. Ce simplu este pentru Dumnezeu să vindece un trup bolnav când El poate zidi o creație doar prin vorbirea Sa! Cuvântul Lui. Oh, dacă am avea credință ca să vedem ce este Cuvântul Lui, dar noi suntem atât de legați de pământ și atât de încurcați în mintea noastră...Am avut atât de multe învățături venite de la unii și de la alții, încât totul a ajuns într-o mare încurcătură. Oh, dacă v-ați putea scutura și dezlega de lucrurile acelea apoi să veniți înapoi ca să știți că El este Dumnezeu și cuvintele Lui nu pot da greș niciodată. Dacă Cuvântul Lui greșeste, atunci Dumnezeu greșeste, și dacă Dumnezeu greșeste, El nu este Dumnezeu. Vedeți? Astfel, El nu poate spune un lucru aici și altceva dincolo, ci trebuie să stea cu prima Sa hotărâre ca să fie Dumnezeu. El ne-a cerut un singur lucru: să credem că ceea

ce spune El este Adevărul și că El îl va duce la împlinire. Oh, cât este de minunat! Voi așteptați ca un lucru să se întâmple spontan, dar uneori aceasta cere o fărâcă mică de credință. Ea nu face un miracol dar dacă o țineți cu tărie, se va arăta. Stați doar drept cu ea pentru că El a spus: *„Sămânța de muștar este cea mai mică dintre toate semințele.”*

Ați știut că această sămânță nu poate fi amestecată cu nimic? Muștarul nu se poate hibrida, el nu se va încrucișa. Astfel, dacă aveți credință, doar o mică fărâcă de credință, care nu se va amesteca cu necredința sau dogmele bisericesti, ci stați drept cu Dumnezeu, aceasta vă va duce înainte prin ceață și vă va scoate afară din ea. Da! Stați doar cu credința!

Biblia ne vorbește despre Antihristul care se va ridica în zilele din urmă. Uitați-vă cum se unesc bisericile, iar Cuvântul spune că toți oamenii al căror nume nu a fost scris înainte de întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului jertfit, vor fi înșelați de acest Antihrist. Când a fost scris numele vostru în Cartea Vieții? Înainte de întemeierea lumii. Atunci ați fost aleși ca să primiți Duhul Sfânt în epoca aceasta.

Eu mă unesc cu Eddie Perronett care a spus:

Eu mi-am pus sufletul în odihna cerului,

Să nu mai navighez pe mările sălbatice;

Uraganul poate bătui peste sălbaticul adânc furios,

În Isus, eu sunt asigurat pentru totdeauna.

Nu există nimic care să ne poată despărți de El, pentru că Dumnezeu nu își poate retrage Cuvântul. Dacă El este Infinit și vă dă Duhul Sfânt știind că apoi urmează să-L retragă, ce fel de lucrare ar face? Experiența voastră nu este acceptată dacă nu aveți Duhul Sfânt.

Priviți ce spune Biblia în Efeseni 4.30: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care sunteți pecetluiți până...”* la trezirea următoare? Sună cumva corect așa? *„sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre.”* Până când? Până la răscumpărarea voastră. Luați un vagon de marfă și încărcați-l pe calea ferată. După ce este încărcat pe deplin, ei nu-l pot închide pentru că mai întâi trebuie să fie verificat de inspector. Și chiar dacă este plin, în cazul când se observă ceva în neregulă este descărcat și încărcat din nou. Aceasta este

problema: mulți dintre noi nu au Duhul Sfânt, iar când trece Inspectorul, găsește o mulțime de locuri libere și nu-l poate pecetlui.

Acum trei sau patru zile, am fost vizitat de un mare teolog care mi-a spus:

„Vreau să te întreb ceva: Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire. Este adevărat?”

„Da, așa este”, am răspuns eu.

„Ce putea face el mai mult decât să creadă?”

„Aceasta este tot ce putea face el.”

„Atunci de ce susții că oamenii trebuie să primească Duhul Sfânt pe lângă aceea?”

Era baptist, așa că a continuat: „Dacă un om crede, primește Duhul Sfânt chiar în minutul acela.”

„Nu, nu este așa”, am răspuns eu. „O asemenea părere este în contradicție cu Scriptura, deoarece Pavel i-a întrebat pe ucenicii din Efes: *„Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”* (Fapte 19.2). Este adevărat că Dumnezeu i-a dat lui Avraam făgăduința, el a crezut în Dumnezeu și această credință i s-a socotit neprihănire, dar după aceea a primit un semn, o pecete care dovedea că El i-a acceptat credința, tăierea împrejur.”

Dacă El nu v-a pecetluit încă cu Duhul Sfânt înseamnă că nu v-a primit credința, înseamnă că pe undeva mai aveți locuri libere. Înțelegeți? Voi ați putea crede, da, dar există încă multe locuri libere. Când aveți toate acele locuri libere legate corect, El vă pecetluiește cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării voastre. Aceasta este confirmarea lui Dumnezeu că a acceptat credința în El, pe care ați mărturisit-o.

Avraam și-a mărturisit credința, iar Dumnezeu i-a spus: „Eu îți voi da un semn că te-am acceptat.” Și i-a dat semnul tăierii împrejur. Astfel, când îl acceptați pe Hristos ca Salvator personal și credeți în El, cereți să vă cruțe viața. Apoi când se întoarce cu Duhul Sfânt și vă dă semnul Duhului Sfânt, sunteți pecetluiți până la răscumpărarea voastră.

Priviți. După ce vagonul este verificat și găsit în ordine, se închide ușa, se pune o

pecete și rămâne sigilat până ajunge la destinație. Dacă cineva încearcă să-l deschidă pe traseu, compania de căi ferate îl va închide pentru că a rupt acel sigiliu. Nimeni nu are voie să-i rupă sigiliul, deoarece este sigilat până la destinație. Sigiliul nu este pus pentru ca, de-a lungul călătoriei să fie tras jos și să se deschidă ușa, să privească în el și să-l cerceteze sau ca să scoată afară câteva lucruri și să pună altele. Nu, nu!

Bisericile se bazează pe dogmele lor și spun: „Aceasta nu este bine, cealaltă nu este bine...” dar dacă Dumnezeu vă dă Duhul Sfânt, aceasta o stabilește. Atunci știți unde stați și ce s-a întâmplat, și sunteți pecetluiți până la capăt, până în ziua răscumpărării, până la destinația călătoriei voastre pământești. Oh, vai. S-ar cuveni ca aceasta să-l facă pe fiecare să aibă credință în Dumnezeu și să se ridice sus în puterea Duhului Sfânt.

Voi vă amintiți că fecioarele care nu au avut untdelemn în candelă, nu au avut de fapt Duhul Sfânt, este adevărat? În Biblie, **untdelemnul este simbolul Duhului Sfânt**. Acesta este motivul pentru care îi ungem pe bolnavi cu ulei pentru că simbolizează Duhul Sfânt. Dacă Duhul Sfânt nu a venit peste ele, nu îl aveau...

În epocile Bisericilor au fost câteva dintre ele care au fost oameni buni, dar nu erau din această Lumină a stelei, adică nu aveau fitilul de la lumânare în ulei. Vedeți? Aceștia au fost afară, s-au dus, s-au separat pe sine. Pavel a spus: „*Ei au ieșit din mijlocul nostru, pentru că nu au avut credință.*” Vedeți, s-au îndepărtat de ei. „*au ieșit dintre noi pentru că nu erau dintre ai noștri.*” (1 Ioan 2.19). Lucrul acesta a început din Efes și continuă și astăzi, deoarece fiecare epocă se continuă în cealaltă.

Vedeți, fecioarele neînțelepte vor rămâne afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Și așa vrea să vă spun ceva, prieteni.

De obicei, când vin aici mă rog pentru bolnavi într-un serviciu de vindecare, așa cum procedez în toată țara, dar a venit timpul pe care l-am anunțat de multă vreme.

Încercați să cuprindeți aceste lucruri.

Așa vrea să fim sinceri și cinstiți unii cu alții deoarece trăim în zilele din urmă.

Nazarinenii și Sfinții Pelerini au dat greș cu toate că au avut sfințenia. Vedeți? Știți

că Iuda Iscarioteanul a mers împreună cu ceilalți ucenici până la același loc? Desigur. El a crezut în Domnul Isus, L-a acceptat ca Mântuitor și a fost sfințit pentru că Isus a spus în Ioan 17.17: *„Tată, sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este Adevărul.”* Și El era Cuvântul. Bine.

Apoi, în Matei 10, le-a dat putere să vindece bolnavii, să învieze morții și să scoată dracii, iar ei s-au dus prin toată țara, și au scos dracii așa că s-au întors bucurându-se, strigând și laudându-L pe Dumnezeu. Dar Isus le-a spus: *„Nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în Cartea Vieții.”* (Luca 10.20) Este corect? Și Iuda era cu ei. Aceasta a fost cu un an și șase luni înainte ca Isus să fie răstignit. Înainte de Cincizecime, înainte ca să primească Duhul Sfânt și așa mai departe, Iuda și-a arătat culorile. El L-a negat pe Isus și L-a vândut. Acel duh a venit drept în sus prin Luther și Wesley care au adus biserica la sfințire cu o viață nepătată (puri, curați, sfinți, fini, cei mai minunați oameni pe care i-ați întâlnit), dar când s-a ajuns să vorbească în limbi și să primească Duhul Sfânt, nazarineanul, sfântul pelerin, metodiștii liberi, au zis: *„Acela este Diavolul!”* Dar chiar atunci voi îl huliți pe Duhul Sfânt și singuri vă despărțiți pentru totdeauna: *„Căci oricine vorbește împotriva Fiului omului, este iertat, dar oricine vorbește împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat niciodată.”* Vedeți?

Amintiți-vă că toți ucenicii au vorbit în limbi, iar Isus a murit pe cruce vorbind în limbi. De aceea, dacă nu puteți fi de acord cu ei, fiți prietenoși; gândiți-vă cum a fost acolo. Dacă aceștia sunt diavoli, tot așa au fost și ceilalți. Vedeți unde și-a arătat el culoarea? Acolo vine acea fecioară curată ca și celelalte, vieți curate. Aceasta va lua bisericile nazarinene, pe sfinții pelerini de modă veche care au crezut cu adevărat în sfințire și au trăit cât se poate de curați. Acesta este un lucru bun, este corect iar voi trebuie să trăiți la fel.

Noi știm că la pentecostali sunt și mulți imitatori. Acesta este adevărul, dar nu uitați că atâta timp cât este un dolar fals, trebuie să existe și unul adevărat după care a fost făcut. Acolo este un Duh Sfânt real care vorbește în limbi, face semne și minuni și a venit de la Cincizecime în jos. De aceea trebuie să avem imitatori. Noi trebuie să avem o femeie rea pentru ca o femeie bună să strălucească; noi trebuie să avem nopți întunecoase, pentru a arăta că lumina soarelui este glorioasă. Este corect. Voi trebuie să fiți bolnavi pentru a vă bucura de o sănătate bună. Aceasta este legea pro și contra și aceasta a fost și va fi întotdeauna câtă vreme suntem în timp.

Biserica s-a mișcat și ea spre această stare, deoarece Isus a spus în Matei 24.24 că, în zilele din urmă, cele două duhuri vor fi atât de asemănătoare încât, dacă ar fi cu puțință, i-ar amăgi chiar și pe cei aleși. Dar cei care au fost aleși înainte de întemeierea lumii au viață veșnică și această viață nu se poate pierde pentru că este veșnică, așa cum și Dumnezeu este veșnic. Voi nu puteți înceta să existați așa cum nici Dumnezeu nu poate, și aceasta pentru că sunteți o parte din El. Voi sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Viața voastră a fost schimbată și sunteți o parte din El. Voi aveți viață veșnică. O, eu Îl iubesc atât de mult! Voi nu? (adunarea zice „Amin”.)

Cineva mi-a trimis un bilețel cu o întrebare la care voi răspunde imediat pentru că este o problemă importantă.

Să vedem... **„Este greșit dacă femeile depun mărturie, cântă, vorbesc în limbi, spun mesaje sau prorocesc în adunare?”**

Nu, nu este greșit cât timp lucrul acesta se face în ordine și după rânduială. Modul corect pentru cei care vorbesc în limbi sau aduc mesaje este ca ei s-o facă înainte de predică. Acest lucru nu se face niciodată în timpul predicii, deoarece Duhul Sfânt nu lucrează în același timp în două direcții. Pavel a vorbit despre aceste lucruri și le-a pus în ordine.

Femeile pot să posede darul prorociei, al vorbirii în limbi și al tălmăcirii și orice, dar le este interzis să predice. Ele nu au voie să fie predicatori pentru că le-a fost interzis să predice și să învețe în adunare. În ce privește darurile, conform textului din 1 Corinteni 12, femeile pot avea oricare din cele nouă daruri duhovnicești. Ele nu sunt în sclavie ca să nu aibă voiesă-și aducă mesajul dat de Domnul, dar fiecare lucru trebuie făcut la timpul lui.

Biblia spune că dacă cineva vorbește în limbi dar nu are tălmăcirea, trebuie să tacă în adunare. Mesajele se aduc înainte de predică, apoi vine în față prorocul sau predicatorul care este un proroc Nou Testamental și Dumnezeu începe să Se miște prin el. După ce își termină slujba, pot să vină din nou mesaje. Totul trebuie să se desfășoare în această rânduială, iar femeile au voie să aducă și ele mesajul primit sau mărturia lor.

Acum, mi-ar plăcea să iau puțin timp pentru a răspunde la aceasta. Îi voi citi titlul: „Trei credințe încep să traducă o Biblie.” Washington, 15 octombrie: „Catolicii, protestanții și școlarii iudei lucrează în echipă la noua traducere unică a

Scripturilor, care se poate dovedi a fi mult așteptata artilerie a Bibliei.”

Sunt unele lucruri pe care aş vrea să le studiez înainte de a spune ceva despre aceasta. Despre unul dintre ele am vorbit deja: este vorba despre unirea care se va face în zilele acestea din urmă pentru a forma chipul fiarei. Ei lucrează de multă vreme la acest plan, iar acum au cea mai bună oportunitate pe care au avut-o vreodată, deoarece este chiar în mâinile lor. Acesta este motivul pentru care aduc aceste mesaje profetice, deoarece cred că sunt la timp.

Rugămintea mea este să veniți la timp în fiecare seară ca să putem termina devreme.

Mâine seară continuăm cu Epoca Efes, începutul. Timp de șapte seri vom parcurge Epocile Bisericilor: Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea.

Cunoscând aceste mărgăritare prețioase așezate pe cale, îmi este foarte greu să le țin până la timpul potrivit. Văzându-le acolo, jos și simțind Duhul printre oameni, aş vrea să sar foarte repede și să spun ceva despre ele, dar trebuie să le țin și să le pun în epoca lor și la timpul lor. De aceea, dacă nu puteți veni deseară, asigurați-vă că aveți înregistrarea sau că veți prinde aceasta în alt fel, deoarece vreau ca aceste lucruri să meargă peste tot. Singurul motiv pentru care fac aceasta, este pentru că mă simt călăuzit de Duhul Sfânt să o fac. Amintiți-vă că în curând vine timpul când nu vom mai avea aceste adunări, de aceea trebuie să faceți aceasta acum, când se mai poate. Vedeți, noi nu știm când ne vor opri.

Va fi o federalizare a bisericilor și vor alege căpetenia confederației bisericilor pe care o au în marea clădire a Națiunilor Unite, fiecare denominațiune fiind acolo. Fiecare din voi va trebui să aparțineți la una din aceste denominațiuni sau veți fi izgoniți. Acela este timpul în care trebuie să ne arătăm culorile, să fim siguri că știm, nu să avem doar o bănuială, ci să știm unde stăm cu Așa vorbește Domnul. Micuța Biserică a fost întotdeauna în minoritate, un grup micuț, un fir roșu care trece prin Biblie, dar ea este întotdeauna Biserica și noi vrem să ne amintim aceasta.

Azi dimineață am studiat dumnezeirea lui Isus Hristos și am văzut că Dumnezeu ni S-a descoperit în toate timpurile ca marele „Eu Sunt”. Nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”, ci El este întotdeauna „EU SUNT”. Noi am observat că în capitolul unu din Apocalipsa scrie despre Descoperire. A cui descoperire? A lui Isus Hristos. Cum SE descoperă El însuși aici? Ca Dumnezeuul cerului. Nu un Dumnezeu trinitar, ci un

singur Dumnezeu. El spune de patru ori acest lucru, în primul capitol, ca să nu se strecoare nici o greșeală. Voi trebuie să știți că El nu este un profet, nici un dumnezeu mai mic și nici un dumnezeu secundar ci este Dumnezeu. El este DUMNEZEU! Acesta este motivul pentru care ni s-a dat descoperirea – ca să-L vedem așa cum este, iar în seara aceasta vom studia Persoana înșeptită a Ființei Sale.

Oh, Dumnezeu să ne ajute în timp ce învățăm aceste cuvinte! Eu am studiat partea istorică dar am așteptat până când am primit și inspirația Duhului, deoarece noi suntem în locurile cerești în Hristos Isus. Duhul vostru, voi înșivă, sunteți aprinși de focul Duhului Sfânt care trece de la unul la altul astfel încât marele Trup al lui Isus Hristos să primească lumină deplină asupra descoperirii.

Exact aici a dat faliment biserica la început și a ajuns în haos. Ei au luat toată solemnitatea din audiență și au plasat-o la amvon, dar Dumnezeu este un Dumnezeu al audienței. El lucrează în fiecare ființă umană și trăiește în fiecare inimă în care poate intra. El găsește oameni înzestrați și lucrează prin ei. Acum, dacă diavolul nu-i poate prinde într-un lucru, vine dincolo, produce o mare încurcătură și-i duce pe oameni departe.

Pavel a spus: „Când veniți împreună și toți vorbiți în limbi și intră un necredincios, nu va spune el că sunteți nebuni?” Dacă cineva vorbește în limbi afară din ordine și de toate, nu va funcționa. „Dar, dacă unul procește și descoperă tainele inimii, atunci ei vor spune că Dumnezeu este cu adevărat cu voi.” Dacă cineva vorbește în limbi prin descoperire și aduce interpretarea, ceva care să zidească Biserica, atunci întreaga Biserică este zidită prin aceasta. Dacă Dumnezeu vorbește în limbi despre care noi nu știm nimic și aduce interpretarea prin altul și spune un anumit lucru și se întâmplă întocmai cum a fost spus, aveți Duhul Domnului printre voi. Oh, să ne străduim pentru aceasta, să ținem acel foc arzând.

Înainte de a merge mai departe haideți să ne rugăm.

Dumnezeule Atotputernic, care L-ai înviat din morți pe Domnul Isus și ni L-ai prezentat ca fiind Dumnezeul infailibil al cerului, Îți mulțumim pentru aceasta, fiindcă El este cu noi în umblarea noastră de zi cu zi. Îți mulțumim și ne bucurăm pentru că în ceasul acesta de confuzie, când oamenii nu mai știu ce să facă, ei sapă gropi în pământ și se fortifică în beton, oh Dumnezeule, ei nu se pot ascunde de mânia Ta, dar există numai un Remediu și noi suntem bucuroși că L-am

acceptat. „Când voi vedea Sângele, Eu voi trece peste tine.”

Suntem bucuroși pentru adăpostul și siguranța pe care ne-o dă sângele Mielului lui Dumnezeu care, în seara aceasta stă în slavă ca Mare Preot și face mijlociri cu privire la mărturisirea noastră. Suntem bucuroși pentru că în seara aceasta El este cu noi, Marele Vorbitor, Marele Duh Sfânt, Marele Dătător al Ungerii și al Vieții.

Doamne, Dumnezeul nostru, eu nu i-am chemat pe oameni sub acest acoperiș în numele oamenilor, ci în Numele lui Isus Hristos. Lasă ca Duhul care a stăpânit Trupul, și Mintea Lui, care L-a controlat, să vină în seara aceasta în noi să interpreteze, să predice Cuvântul și să-L aducă în inimile noastre flămânde așa cum Îl așteptăm, pentru că cerem aceasta în Numele Lui și pentru slava Lui. Amin.

Cei care aveți Bibliile la voi, deschideți la Apocalipsa unu, începând de la versetul nouă. Pregătiți-vă creioanele și hârtiile pentru că voi încerca să vă dau câteva date în timp ce vom merge înainte.

În dimineața aceasta am avut mai mult decât o predică pentru că am așezat temelia pe descoperirea Dumnezeirii, Dumnezeu fiind descoperit în Hristos. Câți o credeți? (Adunarea spune „Amin”.)

Dumnezeu S-a descoperit în Hristos. IaHVeH S-a descoperit în Hristos. Unde Se descoperă Dumnezeu acum? În Biserica Lui, în poporul Lui, în noi. Același Duh, aceleași lucrări, aceeași manifestare, aceeași dragoste, aceeași iertare, aceeași îndelungă răbdare, blândețe, răbdare, pace, îndurare – tot ce a fost în Hristos, este în Biserică. Țineți minte aceasta: tot ce a fost Dumnezeu, El a revărsat în Hristos (în El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii), și tot ce era Hristos, El a revărsat în Biserică. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi, Dumnezeu manifestat în trei feluri A

Descoperirea a arătat că El nu este trei Dumnezei, nici nu este împărțit în trei părți, ci El este Același Dumnezeu în zilele în care S-a arătat în calitatea de Tată, El era Același Dumnezeu în zilele când S-a descoperit ca Fiu și este Același Dumnezeu în zilele perioadei Duhului Sfânt. Nu trei dumnezei diferiți, nu trei persoane și nu trei personalități. El este o Persoană și El este o Personalitate. Voi nu puteți fi o personalitate fără să fiți o persoană. Unii spun: „El nu este trei persoane, sar este trei personalități.” Voi nu le puteți despărți pentru că, dacă El este o Personalitate, atunci El este o Persoană. Astfel, El este o Persoană, o Personalitate. „Același ieri, azi și în veci. Alfa și Omega, Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine.” Oh, El este pur și

simplu Tot. Îmi place aceasta.

Priviți natura Lui, Viața Lui, lucrările Lui. Ele trebuie să fie manifestate chiar aici, în acest Tabernacol, la fel ca în ziua Lui (nu o spun ca un sacrilegiu, Dumnezeu știe aceasta,) și nu numai aici, ci peste tot în lume. Sunt bucuros că este așa. Noi știm unde stăm deoarece avem același Duh în noi, mișcându-Se cu noi și arătându-ne că este aici, că nu suntem noi, ci este El. Noi nu putem face aceste lucruri. Aceasta este Dumnezeu. El a permis lumii științifice să Îl fotografieze și este cu noi, în noi, în jurul nostru și peste noi lucrând în noi. Oh, cât este de este minunat!

Ei obișnuiau să cânte un cântecel:

EU SUNT Cel ce i-a vorbit lui Moise în rugul de Foc,

EU SUNT Dumnezeul lui Avraam,

Luceafărul strălucitor de dimineață.

EU SUNT Trandafirul din Sharon,

De unde zici că am venit Eu?

Îl cunoști pe Tatăl Meu sau poți spune Numele Lui?

Oh, cine ziceți că SUNT EU, sau de unde ziceți că am venit?

Îl cunoașteți pe Tatăl Meu?

Puteți să-Mi spuneți Numele Lui?

EU SUNT Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul!

EU SUNT întreaga creațiune

Și ISUS este Numele Meu.

Oh, cât de minunat! Descoperirea! Amintiți-vă că voi nu puteți ajunge la ea prin teologie, nu vine în felul acesta, ci vine numai ca o Descoperire. Botezul în apă în Numele lui Isus Hristos poate fi dat numai ca descoperire. Faptul că Isus și Dumnezeu sunt aceeași Persoană, poate veni numai ca descoperire. Întreaga Biblie este zidită pe descoperire și întreaga Biserică este zidită pe descoperire. În Matei 16 scrie:

*„Pe această **piatră** (descoperire spirituală) voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o pot birui.”*

Noi provocăm pe oricine să ne arate oriunde în istorie sau în Scriptură, unde a fost botezat vreodată cineva în numele de tată, Fiu și Duh Sfânt, până la înființarea Bisericii Catolice și a mers mai departe în ziua lui Martin Luther, apoi în biserica Penticostală.

Ascultați. În timp ce intrăm în Epocile Bisericilor, fiecare diavol care a fost în prima biserică, s-a ascuns în următoarea și a continuat în jos, până când, la final în zilele din urmă, biserica sfârșește în lepădare totală. Fiecare diavol s-a ținut ascuns în fiecare biserică, în fiecare ism mic, care a început...Vița a început să crească în Geneza și s-a împletit în felul ei prin biserică iar în zilele din urmă, vine afară. Nu-i de mirare că Biblia spune: „Ferice de cei care scapă de toate acele lucruri în ziua aceea.” Da, domnule.

În timp ce vom vorbi despre Apocalipsa, rugați-L pe Dumnezeu să vă dea o descoperire cu privire la ea, pentru că poate fi cuprinsă numai prin descoperire. Voi puteți fi salvați numai prin descoperire. Voi aveți o cunoștință intelectuală despre aceasta, dar nu puteți fi salvați până când nu vă este descoperit. *„Nici un om nu poate spune că Isus este Hristosul, decât prin Duhul Sfânt.”* Așa spune Biblia. Nici un om nu poate spune că Isus este Hristosul, până când nu primește Duhul Sfânt. El poate spune: „Păstorul spune așa. Biblia spune așa,” ceea ce este adevărat. „Biserica spune așa,” este adevărat, dar voi înșivă nu o știți până când nu vine Duhul Sfânt în voi și o descoperă. *„Nici un om nu poate spune că Isus este Hristosul, decât prin Duhul Sfânt.”* Nu prin cunoștință, nici prin intelect.

Acum, ei vor să facă o Biblie pe care încearcă să o strecoare, să o facă să se potrivească cu iudeii, catolicii și protestanții, deși sunt atât de diferiți cum este ziua de noapte. Totuși, iudeii știu mai mult decât atât. Eu cred că acesta este tocmai ceasul care trebuie să vină, când toți vor merge în această mare lepădare de credință. Amintiți-vă, noi nu putem opri aceasta și singurul lucru pe care-l putem face, este să ducem Lumina afară, chiar dacă va trebui să ne dăm pe noi înșine ca martiri, și mulți vor trebui să facă aceasta.

Primul lucru din Cartea Apocalipsa este că Ea este descoperirea lui Isus Hristos, Cine este El. Isus Hristos este Dumnezeul cel Atotputernic! (fratele Branham bate de două ori în amvon). Noi știm aceasta. Câți o cred? Spuneți: „Amin!” (adunarea

zice „Amin”.)

El este Dumnezeu cel Atotputernic și are un Nume, singurul Nume de sub cer prin care noi putem fi mântuiți: ISUS HRISTOS.

Eu nu mă mir de ce se tem oamenii de acest Nume la botez. Știți de ce? Pentru că în epoca Smirna acest duh s-a furișat înăuntru și s-a împletit drept în jos, în acea mare epocă întunecoasă făcând din aceasta o învățătură cu care a venit drept afară, în aceste zile din urmă. Observați. Cu ajutorul Bibliei și al Istoriei, în săptămâna aceasta vom vedea cum vor veni la lumină aceste lucruri.

Hristos i-a dat lui Ioan această descoperire printr-un înger, ca s-o dea Bisericii.

Astfel, El i-a arătat că cele șapte stele din mâna Sa sunt cei șapte trimiși (mesageri) pentru cele șapte epoci ale Bisericii. Și fiecare om care va avea vreodată Mesajul, va avea același Mesaj adevărat care a venit la început.

Oh, este minunat când coborâm în acele lucruri adânci ca să vedem cum a mișcat Dumnezeu aceste lucruri înăuntru. Aceasta vă face să strigați! Eu am citit, apoi am umblat în jur, am strigat și am umblat înapoi, apoi am stat jos și am umblat din nou în jur. Am fost atât de fericit să știu că Dumnezeu este atât de milostiv cu noi încât putem vedea aceste lucruri, în ceasul în care trăim. Păi, este așa cum a spus Isus despre acel om care a vândut tot ce avea ca să cumpere un anumit mărgăritar. Voi îi vindeți lumii lucrurile ei și orice vă leagă ca să aveți aceasta. Este corect. Ancorați-vă pe Aceasta pentru că este o ancoră a sufletului ca să vedeți descoperirea Cuvântului Său.

Oricine o citește, este binecuvântat. Este adevărat? În dimineața aceasta am spus că dacă nu puteți citi, oricine o ascultă, este binecuvântat. Ea începe cu o binecuvântare pentru cei care stau și o ascultă când este citită dar blestemul va veni peste toți aceia care vor încerca să scoată sau să adauge ceva la Ea. Înseamnă că, dacă Biblia descoperă clar că Isus este Dumnezeu cel Atotputernic, este vai și amar de acela care scoate aceasta de acolo. Da. Aceasta este o descoperire. Oricine va adăuga ceva...Ea este artileria descoperirii complete, este ultima Carte a lui Dumnezeu, ultimele Lui Cuvinte și orice descoperire care este contrară cu Ea, este o profetie falsă și nu vine de la Dumnezeu deoarece Cartea este Adevărul.

Amintiți-vă că Aceasta este singura Carte din Biblie autorizată de Hristos însuși. Gândiți-vă la aceasta. Descoperirea despre El însuși este singura Carte peste care

El Și-a pus pecetea, binecuvântările și blestemele: binecuvântările pentru cei care o vor primi și blestemele pentru cei care o vor respinge.

Noi am ajuns la insula Patmos și vom începe de la versetul nouă. În primul rând, vreau să spun că titlul mesajului este „Viziunea din Patmos” și a fost primită de Ioan între anii 95 și 96 d. Hr. Insula Patmos se află la o depărtare de treizeci de mile de coasta Asiei Mici, în Marea Egee, la granița cu Mediterana, față în față cu orașul Efes, unde a fost dat primul mesaj și unde Ioan a fost păstor. Dacă Ioan privea de pe insulă spre est, se uita direct la biserica lui.

În ce stare era insula în timpul acela?

Conform istoriei, această insulă stâncoasă și plină de șerpi și scorpioni, avea cam cincizeci de kilometri pătrați și era folosită de împărații Imperiului Roman ca un fel de Alcatraz, unde erau exilați criminalii foarte periculoși care nu puteau fi ținuți în temnițe. Ei erau duși să moară pe acea insulă.

Dar de ce a fost dus Ioan acolo? El era un om evlavios, neprihănit, cu o reputație bună, cu un caracter plăcut și fără vină. Atunci de ce a fost exilat acolo? Biblia spune: *„...din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus Hristos.”* (Apocalipsa 1.9a).

Ioan este singurul dintre ucenicii Domnului care a murit de moarte naturală, iar înainte de a fi dus pe insulă a fost acuzat de vrăjitorie, și a fost fiert timp de 24 de ore într-un cazan cu ulei fără să aibă nici măcar o arsură pe el. Voi nu puteți să-L fierbeți pe Duhul Sfânt afară dintr-o persoană, deoarece El însuși este Foc. Romanii spuneau: „Omul acesta a vrăjit chiar și uleiul!” Ce poate scorni mintea omenească! Voi știți că acest lucru este adevărat, deoarece și noi suntem numiți cititori de gânduri, vrăjitori și Beelzebul. Puteți vedea de unde vine duhul acesta bătrân? Dar cred că vedeți și faptul că Duhul adevărat a rămas Același în toate epocile. Ioan a fost fiert timp de 24 de ore dar nu i s-a întâmplat nimic pentru că Dumnezeu l-a înfășurat în Duhul Sfânt. Lucrarea lui Dumnezeu nu se încheiase încă cu el.

Ei l-au dus pe insulă pentru doi ani, timp în care Dumnezeu l-a avut acolo numai pentru Sine și a scris Cartea Apocalipsei așa cum i-a descoperit-o îngerul Domnului. De îndată ce a terminat-o, Ioan s-a întors în patrie și a păstorit biserica din Efes unde a murit și a fost înmormântat.

În timpul acela Biserica era sub o mare persecuție, iar Ioan scrie în **versetul 9:**

„Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la împărăție și la răbdarea lui Isus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.”

El a luat Cuvântul lui Dumnezeu și a dovedit că este Adevărul iar Hristos a mărturisit că Ioan era corect. Acolo sunteți. Cuvântul lui Dumnezeu S-a manifestat în el, dovedind că era slujitorul lui Dumnezeu. Ei nu au putut nega aceasta, de aceea au trebuit să spună că era vrăjitor. Oamenii nu au putut tăgădui ceea ce vedeau, de aceea au spus că este un vrăjitor. Și nu numai atât, ci au afirmat că a vrăjit nu numai uleiul, ci și pe oamenii care au fost vindecați. L-au însemnat ca fiind un om rău, călăuzit de Satana, și l-au exilat în Patmos. Ei spuneau că Ioan este prea periculos ca să trăiască în societate dar, el împlinea voia lui Dumnezeu care avea un scop în toate acestea.

El nu-l putea folosi deoarece în toată persecuția și lucrurile acelea, sfinții veneau la el și ziceau: „Oh, frate Ioan, ce vom face cu privire la aceasta?”

Noi știm că Ioan a fost un profet iar ei îi puneau aceste întrebări, de aceea Dumnezeu a folosit Imperiul Roman ca să-l ducă pe insulă. El i-a zis: „Ioan, vino să-ți arăt ce urmează să se întâmple.” Ioan era ultimul apostol, așa că nu mai era nimeni ca să scrie Cartea. Astfel, ei l-au luat și l-au dus pe insula Patmos din anul 95 până în anul 96 d.Hr.

La începutul acestei cărți, Ioan spune:

„Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz...” Aici, el nu vorbește despre necazul cel mare. Acela nu era necazul cel mare și nici nu a venit peste Biserică, necazul cel mare vine peste iudei, nu peste Biserică.

În versetul 10, el spune:

„În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic; ca sunetul unei trâmbițe.”

Vedeți, aici Ioan spune: „În ziua Domnului eram în Duhul”. Voi nu puteți face nimic bun până când nu ajungeți în Duhul, Nu puteți fi folosiți de Dumnezeu. Toate eforturile voastre sunt zadarnice până când nu faceți aceasta în Duhul. Pavel a spus: „Dacă voi cânta, eu voi cânta în Duhul, dacă mă voi ruga, mă voi ruga în

Duhul, astfel, dacă în mine este ceva bun, acest lucru trebuie să-mi fie descoperit prin Duhul și confirmat prin Cuvântul manifestat și prin rezultatele care mărturisesc despre aceasta.

Cu alte cuvinte, dacă eu spun: „Isus Hristos a promis în Cuvântul Său că, dacă mă voi pocăi și voi fi botezat în Numele lui Isus Hristos voi primi darul Sfântului Duh,” primul lucru pe care trebuie să-l fac, este să mă pocăiesc pentru că El mi-a descoperit care este adevărul. Apoi, trebuie să fiu botezat în Numele lui Isus Hristos, iar rezultatul este că primesc Duhul Sfânt.

Dacă sunt bolnav și El mi-a promis că, dacă voi crede și-i chem pe bătrânii bisericii să mă ungi cu ulei și să se roage pentru mine, *„Rugăciunea credinței îl va salva pe cel bolnav.”*

„Doamne, eu cred și urmez porunca Ta iar fratele Neville mă unge cu ulei și se roagă pentru mine.” Aceasta o stabilește, doar mergeți înainte. Aceasta este tot, s-a terminat. Oh, voi spuneți că nu simțiți nici o diferență dar Isus a fost Mielul lui Dumnezeu ucis înainte de întemeierea lumii, El făcut-o deja în mintea Sa. Eu nu am fost aici atunci și nici voi nu ați fost, dar dacă numele voastre au fost scrise vreodată în Cartea lui Dumnezeu, El a făcut aceasta înainte de întemeierea lumii. Când Dumnezeu spune ceva, acel lucru trebuie să se întâmple, deci, când voi onorați cerințele lui Dumnezeu, amintiți-vă că Dumnezeu Se va manifesta pe Sine și Se va îngriji de restul. Voi mergeți doar înainte ca o lucrare terminată. Oh, nu este minunat? Doar spuneți-i lui Dumnezeu.

Dumnezeu a spus: „Tu fă aceasta și Eu voi face aceea.” Păi, dacă eu o fac pe aceasta, El trebuie să o facă pe aceea. Acum, diavolul zice: „Vezi, El întârzie.” Aceasta nu are nici o importanță. Odată, Daniel s-a rugat, și au trecut douăzeci și una de zile până când Îngerul a ajuns la el. Dar el nu s-a descurajat, ci a așteptat până când a venit pentru că a știut că va veni negreșit. Acesta este adevărul. Oh, aceasta se întâmplă când ajungeți în credință. Noi vom avea foarte curând un serviciu de vindecare, nu este așa? Corect. Dar mai întâi, noi vrem un serviciu de vindecare a sufletului, care să vindece interiorul pentru că acesta merge mai departe. Voi aveți Viată veșnică iar Viața veșnică nu dispare și nici nu îmbătrânește, ci rămâne mereu aceeași.

Acum, înainte să se întâmple ceva, Ioan a ajuns în Duhul și a spus: *„Eu am auzit un glas,”* și toate aceste lucruri. Dar înainte de toate, el a fost în Duhul. Dacă priviți în

Biblia voastră, Duhul scrie cu literă mare, Duhul Sfânt. Amin. El a ajuns în Duhul. Oh, cred că acesta este un lucru minunat!

„În ziua Domnului eram în Duhul...” (v. 10) În care zi? **În ziua Domnului.**

Noi vom discuta despre problema aceasta imediat.

Așa cum am spus azi dimineață, unii spun că descoperirea din Matei 16, a fost Petru. Biserica catolică spune că „El a zidit Biserica Sa pe Petru și că Petru a fost primul papă. Cum putea fi Petru primul papă când el era căsătorit? Tot ei spun că Petru a fost la Roma și a fost înmormântat acolo. Arătați-mi un loc în istorie sau oriunde că Petru a fost la Roma. Vedeți? Pavel a fost la Roma, nu Petru. În ordine.

Noi aflăm că toate acele ismuri și lucruri s-au furișat în Biserică. Înțelegeți? Câteva biserici mari susțin că au un piron anume care a fost bătut în mâna Lui. Știți câte piroane despre care spun că sunt autentice, au astăzi? Nouăsprezece. Ei au oase și bucăți de haine pe care le ating. Noi nu avem acele lucruri, nu avem nevoie de ele! Hristos este viu și El este în noi, nu în piroane, bucăți de haine, oase sau ceva de felul acela. El este Dumnezeu cel Viu și trăiește, manifestându-Se acum în noi. Noi avem numai un articol ca amintire și acela este Cina Domnului, comemorarea morții Lui. Din câte știu, Hristos însuși este cu noi și în noi și acesta este lucrul pe care vrem să-l fluturăm în fața lumii, slava Duhului Sfânt. Fluturați-L până când se arată Lumina.

Noi am ales această cale și Dumnezeu a fost întotdeauna de partea mea învățându-mă tot ce a trebuit să fac. Adevărul este pe mijlocul drumului, iar de o parte și de alta, există câte o extremă.

Ați observat că Isaia a spus în capitolul 35 că acolo va fi o cale, și voi vă amintiți că scumpii noștri frați nazarineni obișnuiau să cânte cântecul „Drumul sfințeniei, drum al sfințeniei.” Dacă veți citi corect în Bibliile voastre, veți vedea că acolo nu scrie „Drumul sfințeniei,” ci scrie: *„acolo se va croi o cale și un drum și se va numi,”* nu drumul sfințeniei, ci *„Calea sfințeniei.”* „Și” este o conjuncție care încheie propoziția voastră. Vedeți? *„acolo se va croi o cale și un drum și se va numi,”* nu drumul sfințeniei, ci *„Calea sfințeniei.”*

Vedeți, când se face un drum, partea cea mai înaltă este în centru deoarece toată mizeria este spălată spre margini. Așa este. Când un om vine la Hristos cu adevărat, el are ochii centrați pe Hristos. Dacă este prea emotiv, va fi un fanatic iar

dacă va fi prea rece, va ajunge pe partea cealaltă și va fi doar ca un castravete, vedeți, cu intelectul lui. Poziția corectă este chiar pe mijlocul drumului cu destul Duh în voi, încât să țineți căldura și să vă mișcați, (Amin) știind suficient încât să vă țineți pe voi înșivă în supunerea Duhului și să vă mișcați numai cum se mișcă Duhul, nu „până la” sau „după”, ci numai așa cum se mișcă Duhul.

Biserica catolică spune că piatra este Petru iar biserica protestantă spune că este Hristos, dar Biblia învață că este descoperirea pe care i-a dat-o El lui Petru despre Hristos: „*Tu ești Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu.*”

Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, nici un om, seminar sau mănăstire, nimeni nu te-a învățat aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri ți-a descoperit-o.

Și acum îți spun: „Tu ești Petru, și pe această Piatră voi zidi Biserica Mea, iar porțile iadului nu o vor birui.” (Matei 16.16-18).

Dumnezeu să mă ierte dacă nu am dreptate, dar nu pot să fiu de acord cu adventiștii de ziua a șaptea care susțin că „ziua Domnului” ar fi Sabatul.”.

Biserica creștină spune că „ziua Domnului” este duminica, adică prima zi a săptămânii. Noi observăm că de multe ori biserica creștină de azi, pentecostalii, spun că duminica este ziua Domnului dar aceasta nu este biblic. În Biblie, duminica este prima zi din săptămână, nu ziua Domnului și nu este nici ziua a șaptea, Sabatul. Este imposibil ca vreuna din aceste zile să fie ziua Domnului deoarece lui Ioan i-au trebuit doi ani ca să scrie Cartea Apocalipsa, ceea ce înseamnă că au trecut o mulțime de sabbate și de duminici până a terminat-o. Noi știm că Apocalipsa a fost scrisă între anii 95-96 d.Hr. Ioan a fost dus în Duhul, în „ziua Domnului”, adică în ziua care ne stă încă în față. Astăzi este ziua omului, dar ziua Domnului va veni. Citind în Scripturi vedem că el a fost răpit în Duhul și dus în ziua Domnului. Amin. Corect. Vedeți, el a fost în ziua Domnului iar Biblia vorbește despre această zi.

Ziua de Sabat nu este ținerea unei anumite zile. În Noul Testament noi nu avem nici o poruncă să ținem sâmbăta și nici prima zi din săptămâna ca zi de Sabat, pentru că în Evrei 4.8, citim: „*Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu despre o altă zi.*” Așa este. „*Rămâne dar, o odihnă ca cea de Sabat, pentru poporul lui Dumnezeu.*”

Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.” (v. 8-10). Oh, laudă Domnului! Acum mă simt foarte bine. Îmi ies din mine însumi.

Dumnezeu a făcut pământul în șase zile, iar în cea de-a șaptea S-a odihnit și nu S-a mai întors niciodată să zidească lumea. Apoi, El a dat omului ziua a șaptea ca o aducere aminte. Acum, voi nu o mai puteți ține pentru că atunci când țineți Sabatul aici, pe partea cealaltă a lumii este duminică și invers. Înțelegeți? De aceea El S-a arătat pentru un popor, pentru Israel în spațiu și în timp. *„Rămâne dar, o odihnă ca cea de Sabat, pentru poporul lui Dumnezeu. Pentru că noi, care am crezut, intrăm în odihna Lui...(eu citez din Evrei 4), măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii. Căci într-un alt loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea”... „El hotărăște din nou o zi: „Astăzi,”- zicând în David... “Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile.*

Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, nu ar mai vorbi Dumnezeu după aceea despre o altă zi.

Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.”

Cuvântul „Sabat”, este un cuvânt ciudat pentru noi și înseamnă „odihnă”, este un cuvânt ebraic și înseamnă zi de odihnă. *„Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, nu ar mai vorbi Dumnezeu după aceea despre o altă zi.*

Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.” Noi nu ne mai întoarcem niciodată la ea în ziua din următoarea săptămână ca s-o ținem din nou, pentru că am intrat într-o odihnă veșnică. Vorbind despre fericiri, Isus a spus: *„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu ucizi!”; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecății.*

Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele lui, va cădea sub pedeapsa judecății...”

Apoi, *„ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești!”*

Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5. 21-22; 27-28). Este corect? Amin.

Toate aceste lucruri au fost simboluri, niște umbre așteptând să devină realitate. Atunci, Isus a spus:

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihna.

Luați jugul Meu căci este bun și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11.28-30). Dacă ați trudit o zi, zece zile, cinci ani, treizeci de ani, cincizeci de ani, nouăzeci de ani și sunteți obosiți și epuizați, veniți la Mine și Eu vă voi da odihna. Eu voi lua toată a sarcina păcatului de la voi, voi intra în voi și vă voi da odihnă desăvârșită și satisfacție. Ce este această odihnă? Să o așezăm puțin, ca să vedeți ce este ea. Unii spun: „Aderați la o biserică!” Nu. Alții spun: „Faceți-vă membri la noi!” Nu! „Trebuie să vă botezați în apă într-un anumit fel.” Nu! Haideți să vedem ce este. Ați vrea să faceți aceasta chiar aici, în timp ce suntem în așteptare? Noi vom vedea unde s-a dus Ioan și în care zi a mers el.

Când Isus a murit pe cruce și lucrarea Lui s-a sfârșit, El a intrat undeva. Să citim Isaia 28.8 ca să vedem ce a spus prorocul cu 712 ani înainte de a se împlini. Câți vor să știe ce este Sabatul, ce este adevărata odihnă? Aici avem adevărul.

„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, (oamenii iau Cina, deși fumează, beau, mint și fură,) și nu mai este nici un loc curat.

„Pe cine va învăța El învățătura?... (pe cine puteți învăța astăzi cunoștința?)

Câți l-ați auzit astăzi pe Billy Graham? A fost o predică minunată în care a spus că un om poate crede o minciună, să continue în ea și chiar se justifică pe sine și crede că ceea ce face este corect. El mai spunea: „Producătorii americani au următoarea lozincă: „Filtrul unui om înțelept și fumul țigării fumătorului”, luând una din minciunile diavolului și în loc să spună că este nebunie, încearcă să-l facă pe om să fumeze un astfel de lucru și să spună că este înțelept. Dar el este un nebun chiar când o fumează pentru că este plină de moarte și de orice altceva, iar el duce fumul acela în plămâniile lui. Aceasta este o tâmpenie, nu filtrul unui om înțelept. Un om înțelept, nu folosește acea tâmpenie.

„Nu există viață decât în Oertel's 92,” sau ceva de felul acela, dar nu există viață în afară de Hristos, pentru că aceasta este adevărata Viață. Ce-i face pe bărbați și pe femei să bea acea tâmpenie? Ei fac aceasta pentru că încearcă să-și satisfacă setea pe care a pus-o Dumnezeu acolo, ca să însetăm după El. Ei încearcă să satisfacă prin lucrurile lumii. Acesta este motivul pentru care avem aceste lucruri, acesta este motivul pentru care oamenii acționează în felul acela: ei încearcă să stingă setea după Dumnezeu care este în ei, iar diavolul le dă moarte în loc de viață. *„...toate mesele sunt pline de vărsături.”* Chiar și predicatorii spun: „Este în

ordine să ne amuzăm puțin.” Nu, așa ceva nu există!

„Pe cine vrea el să învețe cunoștința?” Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curând, luați de la țată.” (Noi nu mai suntem bebeluși.)

„Căci dă învățatură peste învățatură, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.

Ei bine, prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.

El îi zicea: „Iată... Ce? Ținerea Sabatului? ...„odihna; lăsați pe cel ostenit...„Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați” ...„ să se odihnească; iată locul de odihnă! Dar ei n-au vrut să asculte!” (Isaia 28.10-12).

Când s-a întâmplat aceasta? Șapte sute optsprezece ani mai târziu, în ziua de Rusalii, când oamenii au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au vorbit în limbi cu buze bâlbâitoare. Duhul Sfânt le-a preluat viețile, așa că au încetat cu toate lucrurile acestei lumi și au intrat în odihna lui Hristos. Pavel a spus în Evrei 4.10: „Noi, care am intrat în odihna Lui, am încetat cu lucrurile noastre lumești așa cum a făcut Dumnezeu.” La sfârșitul creațiunii, El a intrat în odihna Sa, iar noi am intrat împreună cu El după ce am terminat cu lucrările noastre lumești. Acesta este adevăratul nostru Sabat.

Ioan a fost ridicat, prin Duhul, și dus în ziua Domnului. De ce avem războaie? De ce avem necazuri? De ce este o națiune împotriva alteia? Pentru că atunci când a venit Isus ca Domn al Vieții, ei L-au ucis.

Peste câteva săptămâni sau chiar acum, apar reni, moși Crăciun, clopoței și tot felul de lucruri atârând pe sus, și care sunt o ceremonie păgână. Aceasta este o învățatură a bisericii catolice, oamenii plătind prețuri mari, făcând schimburi de cadouri, totul fiind păgânism. Crăciunul este o zi de închinare.

Și apropo, Hristos nu S-a născut în 25 decembrie. Nu avea cum. Dacă ați merge în Iudeea, ați vedea că dealurile sunt pline de zăpadă la data aceea, este mai rău decât aici. El S-a născut în aprilie, când se naște toată natura. Aceasta este tradiția lor. De ce facem noi aceste lucruri? Pentru că urmăm tradițiile omenești, în loc să urmăm poruncile lui Dumnezeu. Astfel, ei fac din această zi, o afacere comercială. Este o rușine să facă acest lucru. Ce are de-a face moș Crăciun, cu Isus? Ce are de-

a face iepurele de paști, un pui sau ceva colorat cu un fel de cerneală cu învierea lui Isus Hristos? Nu vedeți că totul este numai o afacere? Acesta este motivul pentru care se vând aceste discuri cu rock and roll, fotografiile vulgare și alte lucruri de felul acesta. Aceasta se întâmplă pentru că natura oamenilor râvnește după aceste nonsensuri, pentru că în inima lor este ceva greșit. Ei nu au intrat în odihnă cu Dumnezeu ca să înceteze cu aceste lucruri, dar când vin și primesc Duhul Sfânt, ei termină cu lumea și lucrurile ei.

Dumnezeu l-a luat pe Ioan sus. Eu nu cred că el a fost în al treilea cer ca Pavel, când a văzut aceste lucruri.

Aici aș vrea să vă spun ceva. Eu m-am temut tot timpul de moarte, dar acum câteva săptămâni, Duhul Sfânt m-a luat și m-a dus dincolo. Voi ați auzit mărturia mea, iar când am venit înapoi, am putut să spun: „Unde îți este boldul, moarte?” El m-a dus dincolo de perdea și m-a lăsat să vin înapoi ca să vă spun că noi nu vom fi fantome și duhuri, ci bărbați și femei toți tineri, că nu vom mai muri niciodată, nu vom mai fi niciodată bolnavi și că moartea nu vă poate face nimic decât să vă împingă în locul acela.

Ioan a fost luat de pe insula Patmos și dus în Duhul, în ziua Domnului. Astăzi este ziua omului în care avem lupte, dar când va veni ziua Domnului, aceste împărății vor deveni împărățiile Dumnezeului nostru și ale Hristosului Său. Atunci va fi marele Mileniu, ziua Domnului, ziua venirii Lui, Judecata Lui. Acea va fi ziua Domnului.

Aceasta este ziua omului, de aceea se poartă cu voi cum vor, dar vine timpul când nu vă vor mai numi fanatici, nici „sfinți” nebuni, pentru că atunci vor striga, se vor boci și vor cădea la picioarele voastre, așa cum putem citi în Maleahi 4 „*Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre...*” După ce vor fi arși complet, nu va mai rămâne nici rădăcină, nici ramură. Acum este ziua omului, lucrările omului, biserica omului, ideile omului, dar ziua Domnului vine.

„În ziua Domnului eram în Duhul...” Ce s-a întâmplat atunci când Ioan a fost dus în Duhul, în ziua Domnului? **„...am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe.”** (Apocalipsa 1.10).

În ordine. **„În ziua Domnului, eram în Duhul...”** Care este primul lucru pe care trebuie să-l faceți? Să ajungeți în Duhul. (fratele Branham bate de trei ori în

amvon.) Cum vor veni aceste descoperiri la voi? Intrând în Duhul. Cum veți primi Duhul Sfânt? Intrând în Duhul. Intrați în Duhul!

Când erați păcătoși și mergeați la dans, voi intrați în duhul acela. Oh, vai! Atunci băteați din palme și din picioare și vă distrați aruncându-vă pălăria pe podea, sărind în jurul ei și acționând prostește pentru că erați în duhul acela.

Dacă mergeți la bal, unii stau acolo, privesc și spun: „Păi, cred că este destul de bine.” Nu, tu nu vei fi un iubitor al balului, nu vei fi în duhul lui. Când cineva face...vă ridicăți și strigați „Pfiuu! Doamne, ura!” Apoi ia pălăria de pe capul cuiva și nimeni nu spune nimic despre aceasta.

Dar când intrați în Duhul, în Biserică, vă ridicăți și strigați: „Glorie! Aleluia! Laudă Domnului!”, cineva se întoarce în jur și zice „fanatici sfinți.” (Oh, frate Wood!)

Vreau să vă spun ceva: dacă noi suntem fanatici sfinți pentru că facem aceasta, atunci ei sunt fanatici nesfinți acolo, afară. Eu aș vrea să fiu mai degrabă un fanatic sfânt, voi, nu? Oh, Doamne, cu siguranță.

Așadar, Ioan era în Duhul. El a intrat în Duhul și atunci lucrurile au început să se desfășoare. Apoi, a auzit un glas ca de trâmbiță.

Sunetul trâmbiței anunță întotdeauna ceva.

Când se apropie împăratul, ei sună din trâmbiță. Când Se apropie Isus, va suna o trâmbiță. Este adevărat? Când ieșea Iosif, ei sunau din trâmbiță. Acum, vine ceva; Ioan a intrat în Duhul și a auzit o trâmbiță, iar când a auzit-o, s-a întors să vadă glasul care vorbea. Poate că el dansa, sărea, alerga în jurul insulei, deoarece fiind în Duhul, avea un timp bun. Vedeți, eu cred că el avea un timp minunat și îl lauda pe Dumnezeu, deoarece, aceasta este exact ce s-a întâmplat când Duhul a căzut prima dată peste ei. Când Duhul Sfânt a căzut prima dată peste ucenici, ei se clătinau și se comportau ca niște oameni beți, astfel încât poporul a spus „Oamenii aceștia sunt plini de vin nou.” Acesta este felul în care au acționat ei prima dată. Când Duhul a venit din nou, ei au acționat probabil, în același fel. Vedeți? Nu există nimic nou cu privire la aceasta, pentru că este o religie de modă veche.

În ziua Domnului, Ioan era în Duhul. Ce făcea el? Ioan a fost luat de pe insulă, în Duhul și mutat în Ziua Domnului. De îndată ce a ajuns în ziua Domnului, a auzit o trâmbiță. Ce făcea ea? Anunța că se apropie Cineva mare. Când sună trâmbițele,

vine cineva. Aleluia! El a privit și a auzit „un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe, care zicea: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă... Hmm, nu al doilea sau al treilea, ci Primul. Eu sunt Alfa și Omega, înainte ca să vă arăt ceva, vreau să știți că SUNT EU. ” Amin.

Cea mai măreață dintre toate descoperirile, este Dumnezeuirea, Dumnezeuirea supremă a Domnului nostru Isus Hristos. Voi nu puteți ajunge la prima bază, până nu credeți aceasta pentru că Petru a spus: „Pocățiți-vă (vedeți Dumnezeuirea?) și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre.” Atunci sunteți gata să intrați în Duhul. Primul lucru pe care trebuie să-l știți, este Dumnezeuirea lui Isus Hristos. „Eu sunt Alfa și Omega! Eu sunt de la A la Z! Nu există nimic afară de Mine. Eu sunt Cel dintâi și Eu sunt Cel de pe urmă. Eu sunt Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine, Cel Atotputernic!” Gândiți-vă că aceasta este ceea ce a spus trâmbița.

„Ai grijă, Ioan! Tu ai intrat în Duhul și urmează să îți se descopere Cineva. Ce este aceasta? Un sunet de trâmbiță! Primul lucru: „Eu sunt Alfa și Omega!” Cea dintâi dintre toate descoperirile. (Oh, păcătosule, apleacă-te! Pocăiește-te, înainte ca să fie prea târziu!) „Eu sunt Alfa și Omega!” Acesta este primul lucru pe care l-a lăsat ca să-l știm: cine era EL. (Cine s-a apropiat? Împăratul Isus? Împăratul Dumnezeu? Sau Împăratul Duhul Sfânt?) El a spus: „Eu sunt toate acestea. Eu sunt de la A, la Z. Eu sunt Începutul și Sfârșitul! Eu sunt Cel Atotputernic, Cel Veșnic!

Puțin mai târziu, Îl vom privi în Persoana Lui înșeptită. Priviți ce este El atunci: „Eu sunt Începutul și Sfârșitul! Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă! Eu eram acolo înainte ca să fie primul și după ce nu mai este ultimul, Eu voi fi încă acolo,” Cu alte cuvinte: „Cel dintâi și Cel de pe urmă!”

„Ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea.” - v. 11.

În ordine. Cea dintâi dintre toate descoperirile, este Dumnezeuirea supremă a lui Isus Hristos. Voi trebuie să știți Cine este El când Îi auziți Glasul. În ordine. Să știți că este același Glas care a sunat pe Muntele Sinai, același Glas care a sunat pe Muntele schimbării la față, neschimbător, Unul ca Fiul omului.

Nu vom intra acum în Biserici, deoarece toată săptămâna aceasta vom vorbi despre ele.

El a spus: „Eu te voi trimite să duci acest mesaj pe care ți-l arăt.” Cine este El? „Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel Suprem, Cel Atotputernic și am venit să-ți dau un mesaj pentru cele șapte Biserici. Eu vreau să-l scrii, să-l pregătești și să-l dai celor șapte Biserici care sunt în Asia.” Aceste biserici din Asia Mică au avut caracteristicile celor șapte epoci ale Bisericii, care urmau să vină.

Versetul 12: „M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur.”

Șapte sfeșnice de aur. În versiunea King James, pe care o aveți probabil, sau în versiunea Scofield, sau Thomas Chain, nu scrie „sfeșnic”, ci „dulie”. Cred că cuvântul corect, în traducerea originală este „suport de candelă”. Vedeți? Cu alte cuvinte, cele șapte sfeșnice de aur, sunt șapte Biserici. Mai târziu, în versetul 20, vom vedea că „Cele șapte sfeșnice de aur, sunt șapte Biserici.” Aceste sfeșnice nu pot fi lumânări pentru că s-ar consuma în scurt timp.

„Și în mijlocul celor șapte sfeșnice, am văzut pe Cineva care semăna cu Fiul omului.”

Ca să înțelegem mai bine, vom citi din Zaharia 4. Ascultați cu atenție pentru că este un tablou frumos. Profetul a văzut aceasta cu cinci sute de ani înainte de Hristos.

„Îngerul care vorbea cu mine, s-a întors și m-a trezit ca pe un om pe care-l trezești din somnul lui.

El m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu am răspuns: „M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelăle care sunt în vârful sfeșnicului.” (Vedeți, aceleași epoci ale Bisericilor care vin. Înțelegeți?) „Și lângă el, sunt doi măslini...” Ce au ars ei în aceste lămpi în timpul Bibliei? Știe cineva? Ulei. Ce fel de ulei? Ulei de măsline. „doi măslini...” Ce sunt aceștia? Noul și Vechiul Testament. Cei doi, stăteau lângă el, „Unul la dreapta vasului și unul la stânga lui. Și, luând din nou cuvântul, am zis îngerului care vorbea cu mine: „Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?”

Îngerul care vorbea cu mine, mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă aceste lucruri?” Eu am zis: „Nu, domnul meu.”

„Atunci el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este Cuvântul Domnului

către Zorobabel, și sună astfel: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor.” (El va restaura Ierusalimul.) – versetele 1-6.

Acum, ce este un sfeșnic? Un suport de candelă. Observați cât este de minunat! Când s-a întors, Ioan a văzut pe Cineva ca Fiul omului, stând în mijlocul acestor sfeșnice care simbolizează cele șapte epoci ale Bisericilor care urmau să vină. Așa cum am văzut deja, fiecare candelă era în legătură cu vasul cu ulei prin intermediul unei țevi. De acolo, uleiul cobora în candelă unde era absorbit de fitil pentru a întreține arderea, deoarece trebuia să ardă zi și noapte. Voi nu trebuia să o aprindeți. Ea nu se stingea pentru că se turna în continuu ulei, vasul cu untdelemn fiind umplut tot timpul, pentru ca fitilul să aibă viața lui. Oh, ce diferență față de o lumânare. Acesta este un suport de candelă și trage ulei în el.

În Vechiul Testament, aprinderea sfeșnicului se făcea astfel: mai întâi se aprindea fitilul primei candelă, după care se lua candelă și cu ea se aprindea următoarea; cu cea de-a doua se aprindea a treia și tot așa până când erau aprinse toate. Oh, sper că aceasta nu va trece peste capetele voastre. Isus Hristos este același ieri, astăzi și în veci, și același foc al Duhului Sfânt, se aprinde în fiecare din aceste Biserici, drept în jos, prin epoci.

Nu a spus Isus în Ioan 15: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele?*” El este Vița iar noi suntem mlădițele, dar nu vița produce rod, ci mlădițele.

Dacă luați un pom citric, un portocal și altoiți pe el o ramură de grapefruit, aceasta va crește. Apoi luați o ramură de lămâi și altoiți-o în acel pom de portocal, aceasta va crește; luați o ramură de rodie, de mandarină, de tangelo și puneți-le în acel pom de portocal, și veți vedea că ele vor prospera din viața aceluia portocal dar nu vor produce portocale. Una va produce grapefruit, alta lămâi, dar toate prosperă din viața viței adevărate. Dacă vița va produce vreodată o ramură originală, ea va produce roade originale pentru că în rădăcina aceluia pom, este viața de portocal. Celelalte pot trăi din viața aceluia pom cât timp au natura unui pom citric, dar nu pot produce fructe originale pentru că nu sunt din original.

Așa este și cu Biserica. Ei au despiciat Vița și au altoit în ea prezbiteri, metodiști, baptiști și alții, așa că ea produce roade baptiste, roade prezbiteriene, metodiste, dar dacă această Viță va produce vreodată o mlădiță adevărată, va fi același fel de Viță pe care a produs-o în ziua Cincizecimii, Vița adevărată! Ea va vorbi în limbi și

are în ea Puterea și semnele Hristosului înviat. De ce? Pentru că ea rodește din sursa originală, pentru că este plantată înăuntru. De fapt, nu este plantată înăuntru, ci este născută în aceasta. Amin. Oh, vai! Atunci, nici nu s-au gândit la așa ceva.

Vedeți? Celelalte sunt altoite, ei le-au altoit în pom, de aceea produc propriul lor fel de rod. Ele nu pot lua aceasta, nu pot crede aceea pentru că nu știu nimic despre Viața din Viță; dar dacă mlădițele sunt născute din aceeași viață care a venit afară din acel pom, singurul lucru pe care-l pot produce, este viața originală.

Sfeșnicul este alimentat din vasul mare cu untdelemn prin cele șapte țevi. Astfel, fiecare candelă primește lumina de la resursa principală a vieții ei pentru că toate sunt alimentate de fitilul îmbibat cu ulei.

O, ce tablou frumos al uneia din aceste șapte stele cu viața lui în focul Duhului Sfânt. Prin credință, el arde cu Duhul Sfânt, și viața lui este o candelă – sau nu o candelă, ci fitilul, mucul ascuns îmbibat în Duhul Sfânt, în Hristos. Acel muc mic își trage Viața afară din Dumnezeu și dă Lumină Bisericii Lui! Oh, ce tablou minunat al credinciosului adevărat! Ce fel de Lumină dă el? Același fel de Lumină care era când a fost aprinsă prima candelă, cea din Efes, al cărei înger sau stea, a fost Pavel.

Sunt șapte stele care înseamnă șapte îngeri, șapte mesageri. În săptămâna aceasta voi dovedi cu Biblia și cu Istoria că fiecare epocă s-a derulat întocmai și că fiecare înger a adus aceeași Lumină. Corect.

Observați că ele trag prin această țevă care vine din Vasul principal, Lumina și Viața, care este cufundată în Hristos. Voi sunteți morți și viața voastră este ascunsă în Hristos și cu Hristos, în Dumnezeu și pecetluită cu Duhul Sfânt. Nu există nici o cale ca voi să vă îndepărtați vreodată de acolo. Nimeni nu se poate atinge de voi, iar sfârșitul vieții voastre arde în Duhul Sfânt. Oh, arzând într-o adunare! Unde este celălalt capăt al vieții voastre? Cufundat în Hristos! Tu ești mort și ascuns în Hristos iar Duhul Sfânt blochează acolo departe pe diavolul ca să nu vă poată atinge. Amin. El poate să bâzâie și să facă zgomot dar nici chiar moartea nu vă poate atinge. *„Oh, moarte, unde îți este boldul? Unde îți este biruința? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.”*

Să citim sfârșitul acestui verset...**„Și când m-am întors, am văzut șapte**

sfeșnice de aur.

Și în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, pe Cineva care semăna cu Fiul omului...”

Doamne, ați observat? Stele, sfeșnice și candelă. Ce înseamnă aceasta? În dispensația în care trăim noi, este noapte. Candelele, luminile și stelele arată că este noapte. Ce face o stea? Reflectă lumina soarelui până când se întoarce. Binecuvântat să fie Numele Domnului! Astfel, un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, nu reflectă lumina unui reflector, a unei stele sau ceva pleavă, ci reflectă razele de aur ale lui Hristos către Biserică arătând că El este Același, că este Viu și strălucește peste mine! Amin. Aceasta este Lumina pe care o reflectă el. Steaua reflectă lumina soarelui. Vedeți? De aceea, noi reflectăm Lumina Fiului lui Dumnezeu făcând același lucru pe care l-a făcut El: dăm Lumină. Ce fel de Lumină? Lumina Evangheliei.

Acum să privim puțin mai departe și să citim restul versetului 13: **„Și în mijlocul celor șapte sfeșnice, pe Cineva care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, și încins la piept cu un brâu de aur.”**

Aici este cea mai mare dovadă că aceasta se întâmplă în ziua Domnului. L-ați observat? În timpul acela, El nu este un Preot, nici Împărat, ci Judecător. Observați, când marele preot mergea în Sanctuar ca să slujească, el se lega în jurul taliei. Faptul că lega brâul în jurul taliei, înseamnă că slujea: el nu l-a legat niciodată peste umăr, dar aici, El pășește afară cu brâul încins peste piept, peste inimă. Cine este Acesta? Judecătorul încins peste piept cu un brâu de aur, nu la mijloc ca un preot. Vedeți, aceasta arată că aici, El nu este în calitate de Preot. Ioan s-a dus acolo în ziua Domnului și l-a văzut venind ca Judecător. Credeți că El este Judecător? Adunarea spune „Amin”. Să mergem repede în Ioan 5.22 și vom vedea dacă El este sau nu, Judecător: **„Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului.”**

El este Judecătorul, Judecătorul Suprem. Ioan a arătat că El nu era în ziua profeției Lui, ca Profet, nu era nici în calitatea Sa de Împărat, ci era în ziua Domnului, ca Judecător. Câți știți că preotul avea brâul legat în jurul taliei, ceea ce însemna că el era în slujbă. Oricine cunoaște Vechiul Testament, știe aceasta. Preotul era încins în jurul mijlocului arătând că este un slujitor, în slujbă, dar El era încins peste piept, ca un Judecător.

Să citim mai departe: „**...încins la piept cu un brâu de aur.**” Corect. Peste piept, arătând că era Judecător.

Acum vom citi despre slava înșeptită a Persoanei Sale. Oh, vai! Aceasta mă face să strig înainte să ajung acolo. Observați, acesta este un lucru minunat, doar ascultați.

Acum priviți, acolo sunt șapte lucruri pe care le menționează Ioan: Capul Lui, părul Lui, ochii Lui, picioarele Lui, Glasul Lui...șapte lucruri pe care el le-a menționat aici arătând slava înșeptită a lui Isus Hristos. Lăsați-mă să citesc.

„Capul și părul Lui erau albe, ca lâna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca flăcări de foc;

Picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor, și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.

În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri și Fața Lui era ca soarele, când strălucește în toată puterea Lui.”

Ce viziune! Ce a văzut el aici? Pe Fiul lui Dumnezeu proslăvit și un simbol. Oh, vai! Am crezut că este ora nouă, dar este numai opt. Aceasta este bine pentru că nici nu am început. Îmi pare rău pentru frații care stau în picioare. Mă simt agitat când îi văd, deoarece știu că îi dor picioarele. Dacă aș putea face ceva pentru ei, aș face. Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să vă răsplătească din belșug.

Mai întâi observăm că părul și capul Lui erau albe ca lâna. Aceasta nu înseamnă că El era în vârstă. Nu de aceea avea părul alb deoarece El este Cel veșnic și nu poate îmbătrâni. Înțelegeți? **Părul alb se referă la înțelepciunea și cunoștința Sa.**

Aș vrea să deschideți puțin la Daniel 7 ca să vedem întregul tablou. Toți cititorii Bibliei știu ce vreau să citesc acum.

„Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roatele lui ca un foc aprins.

Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îl slujeau, și de zece mii de ori zece mii, stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.” (v. 9-10).

„Părul alb...” Fiecare știe că în timpurile străvechi judecătorii englezi purtau o perucă albă ca zăpada. Câți își amintesc aceasta? Judecătorii din vechime, purtau o perucă albă și aici este El arătându-Se din nou. Ioan era în ziua Domnului și L-a văzut ca Judecător (Amin). Nu ca Preot, ca Împărat sau ca Profet, ci ca Judecător. Ioan 5.22: *„Tatăl a dat toată judecata Fiului.”* Acum El vine să judece popoarele pentru că în ziua aceea arată în felul cum Îl vedeți aici.

Observați cât de minunat concordă aceste două texte biblice:

„Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îl slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

Eu mă uitam mereu din pricina cuvintelor pline de trufie, pe care le rostea cornul acela; m-am uitat până când fiara a fost ucisă și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.” (Daniel 7.11-12).

Acesta este sfârșitul împărăției păgâne, care va cădea.

„M-am uitat în timpul vedeniilor de noapte și iată că pe norii cerurilor... (cum L-am văzut noi venind în dimineața aceasta în versetul 7? Pe nori) ... a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.

I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-l slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.” (v. 13-14).

El a venit ca Cel Îmbătrânit de zile, al cărui păr era alb ca lâna curată.

Ioan spune că a văzut pe Cineva care semăna cu Fiul omului. El stătea în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, cu părul alb ca lâna, ca Judecător. Nu era încins peste coapse, ca un preot, ci peste piept ca un judecător. Purta o haină lungă până la picioare și avea un brâu de aur curat.

Priviți acum descoperirea înșeptită a Persoanei Lui!

„Capul și părul Lui erau albe ca lâna, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului...”

Gândiți-vă la aceasta! Ochii care odinioară erau tulburați de lacrimi, acum sunt ca para focului, ceea ce arată că este un Judecător plin de mânie. De ce L-ați respins? O, păcătosule, gândește-te la aceasta! Gândește-te la aceasta membru căldicel de biserică! Gândește-te la aceasta prezbitarianule, baptistule, penticostalule! Gândește-te la aceasta catolicule! Fecioara Maria a voastră, a trebuit să meargă acolo sus la Cincizecime și să primească Duhul Sfânt, s-a clătinat și a acționat ca o femeie beată. Mama lui Hristos, a trebuit să-L aibă înainte ca să fie primită la cer. Femeilor, cum credeți că veți ajunge acolo fără să-L primiți și voi? Gândiți-vă la aceasta fiecare din voi, oamenilor.

Aș vrea să fiți atenți la ochii Lui, la acești ochi care odinioară au fost plini de lacrimi. Ca Om, El a plâns la mormântul lui Lazăr. Corect. El a fost Dumnezeu îmbrăcat în umilință, ca să ia păcatul la o parte. Totuși, dincolo de umanitatea Sa, El putea privi în inima omului și să cunoască totul despre el. De ce? Pentru că, deși era îmbrăcat în carne muritoare, în El era Ceva mare.

Dar ei nu au știut cine era El, de aceea le-a spus: *„...dacă nu credeți că „EU SUNT”, veți muri în păcatele voastre.”* (Ioan 8.24b). Corect.

„...dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările acestea, căci ele mărturisesc despre Mine.” ((Ioan 10.38).

Oh, cum încerca El să le aducă Mesajul și descoperirea! El putea privi în inima unui om și să știe totul despre el. Oh, când mă gândesc la aceasta! Ochii care au privit peste munți, au văzut suferința și a putut plânge ca un om. Ochii care plângeau pentru cei sărmani, care priveau în adâncul sufletelor, puteau să vadă vedenii care se împlineau întocmai, dovedind că sunt adevărate, deoarece Duhul lui Dumnezeu locuia în El. Putea să spună sfârșitul înaintea începutului și aceasta pentru că în spatele acelor ochi umani, era Dumnezeu.

Lăsați-L pe Dumnezeu să vină în viața voastră, să ia controlul asupra voastră și El vă va arăta lucruri care vin pentru că nu mai sunteți voi, ci este Duhul Sfânt în viața voastră privind prin ochii voștri muritori ca să vadă lucruri.

Oh, slavă lui Dumnezeu! Fratele Branham bate de trei ori din palme, fericit. „În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri.” (Fapte 2.17). Aleluia!

De multe ori este nevoie ca Dumnezeu să vă lase să adormiți, ca să poată privi prin voi, și vă va arăta multe lucruri. „Tinerii vor vedea vedenii, bătrânii vor visa vise. Voi turna Duhul Meu peste robii și roabele Mele.” Aici nu scrie: „peste diaconii și peste păstorii Mei...” ci peste oricine vrea. „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură.” (fratele Branham și adunarea strigă de bucurie.) Vă întrebați de ce strig? Aceasta vine în aceste epoci ale Bisericii.

Amintiți-vă că acei ochi care odinioară erau plini de lacrimi, într-o zi, vor judeca. Acum, ei sunt ca para focului umblând înapoi și încolo peste tot pământul, și nu se poate întâmpla nimic fără ca El să știe. Oh, vai! Aceasta este înregistrată... Aleargă înapoi și încolo, de la un capăt la celălalt al pământului, privind fiecare mișcare, observând fiecare gând, știind tot ce facem, intențiile inimii și ce intenționăm să facem. El știe totul, știe dacă-L iubiți, știe dacă intențiile voastre sunt corecte ca să-L slujiți, El știe totul. Ce se va întâmpla în ziua aceea când fiecare păcat va fi descoperit înaintea Lui și El stă pe tronul alb al judecății?

Dumnezeule, izbăvește-mă din locul acela, căci nu vreau să trăiesc ziua aceea, când Dumnezeu pășește afară mânios, cu scânteii de foc în ochii Lui neprihăniți și cu peruca albă pe Capul Său. El cunoaște fiecare gând al inimii și tot ce ați intenționat să faceți. Oh, ascunde-mă acolo, în Stânca veacurilor, despăcată pentru mine.

„Când lumea aceasta este în foc,

/: Stai lângă mine, Stai lângă mine!! :/

Lasă ca pieptul Tău să fie perna mea,

Ascunde-mă în Tine, Stânca veacurilor!”

O, Dumnezeule, eu nu vreau judecata, ci vreau îndurarea Ta. Dă-mi mila Ta, nu dreptatea Ta! Dă-mi mila și nu Legea Ta! Dă-mi doar mila Ta, Doamne! Doar pentru aceasta pot pleda. Nu aduc nimic în brațele mele, nu sunt bun și sunt fără nici o valoare, dar vin în simplitate spre crucea Ta, Doamne, și tot ce știu, este că

Cineva a venit să-mi ia locul.

Priviți slava înșeptită a Persoanei Sale și veți vedea ce a făcut El.

„Capul și părul Lui erau albe ca lăna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului; picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor.”

Priviți contrastul dintre cele două imagini: Ioan L-a văzut pe Isus, iar Daniel a văzut chipul imperiului lumii, capul de aur și așa mai departe.

Ce simbolizează „picioarele de aramă”? **Arama ne vorbește despre judecata divină.** Aceasta arată că scopul Lui divin era să vină aici pe pământ ca Dumnezeu în trup. El a murit pentru păcatele noastre și a luat judecata lui Dumnezeu, judecata divină asupra Sa și a primit o Împărăție care nu se poate clătina. Arama ne vorbește despre judecată, despre judecata care a avut loc. Priviți la șarpele de aramă din pustie. Ce reprezintă el? **Șarpele reprezintă păcatul, iar faptul că este de aramă înseamnă că păcatul a fost judecat.**

În zilele lui Ilie, a fost respins de popor ca profet și acesta este ca un fir roșu care trece prin epocile Bisericii. Într-una din aceste zile vă voi arăta că Israel a avut tot șapte epoci ale bisericii care le simbolizează pe acestea. În epocile bisericii lor, în zilele lui Ilie, ei l-au refuzat și au urmat trei ani și jumătate în care nu a plouat deloc iar cerul arăta ca arama – Judecata divină peste națiuni, din pricina respingerii lui Dumnezeu și ascultării de Izabela. Arama reprezenta judecata divină pe altar pentru că jertfa era ucisă pe altarul de aramă. Chiar temelia a fost de aramă, judecata, dar El a călcat teasca mâniaei lui Dumnezeu și a luat judecata noastră asupra Sa.

Să citim acum din Apocalipsa 19.12-15:

„Ochii Lui erau ca para focului; capul Îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știa, decât numai El singur.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui era chemat: „Cuvântul lui Dumnezeu” (Amintiți-vă că Numele Lui nu era „Cuvântul lui Dumnezeu”, ci era chemat așa. Vedeți?)

Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca în picioare teasca vinului mâniei aprinse a

Atotputernicului Dumnezeu.”

Ce a făcut El? Mânia lui Dumnezeu era peste noi pentru că eram păcătoși. Corect? Niciunul nu se poate salva și nu putem face nimic pentru aceasta. Noi toți am fost născuți în păcat, zămisliti în nedreptate și am venit în lume prin minciună, dar ce a făcut El? A venit pe pământ, Aleluia!, și a călcat teascul, așa că toată mânia Atotputernicului Dumnezeu, a fost turnată peste El. Tu ești vrednic, oh, Mielule al lui Dumnezeu, pentru că ai fost ucis! Luând păcatele lumii asupra Lui, El a purtat și păcatele noastre, iar Dumnezeu a turnat peste El, teascul mâniei Lui: *„Dar El a fost lovit pentru nelegiuirile noastre, rănit pentru nedreptatea noastră, pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui, am fost vindecați!”* Nici un om nu a murit vreodată ca Omul acela. El a suferit atât de mult, încât sângele și apa s-au separat în Trupul Lui iar din fruntea Lui au ieșit picuri de sânge înainte de a muri... *„Teascul mâniei Atotputernicului Dumnezeu.”* Într-o zi, când El vine ca Judecător, acele picioare ca arama, îl vor călca pe antihrist și pe toți dușmanii Lui. Aleluia! El va umbla de la un capăt la celălalt al pământului cu un toiag în mâna Sa. Amin. Oh, pocăiește-te prietene păcătos, cât timp mai ai șansa s-o faci. Voi încercați să-L puneți deoparte și credeți că totul nu este decât o poveste care nu se va întâmpla, dar se va întâmpla! Tu zici: *„Aceasta nu mi se poate întâmpla mie.”* Aceasta ți se va întâmpla chiar ție!

Picioarele Lui ca arama vor călca peste vrăjmașii Săi, deoarece El a suferit și a călcat teascul mâniei lui Dumnezeu, ca să plătească pentru păcatele voastre. Și totuși, noi vinovații, sărmani viermi mizerabili, ne ridicăm nasul, citim ceva carte ateistă, ne gândim că nu există Dumnezeu și spunem: *„Nu este nimic de toate acestea și nu poate veni judecata.”* El va veni cu picioarele Sale ca arama și-i va zdrobi pe vrăjmașii Săi! El va trece peste Anticrist, va lua acele biserici nelegiuite și le va arunca în focul arzător unde vor fi mistuite și vor dispărea. Dar El va domni pentru totdeauna pe pământ, El și Biserica Lui. Glorie!

„Părul Lui era alb ca lâna”, ceea ce înseamnă Neprihănire, Experiență și Înțelepciune. Părul alb vorbește despre înțelepciune pentru că El este Izvorul Înțelepciunii și al experienței. El este Izvorul oricărui lucru bun, de aceea El este arătat ca Fiul omului cu părul alb ca lâna.

Daniel a văzut cu șapte sute de ani înainte că a venit Unul ca un Fiu al omului, i S-a dat stăpânire și s-a ținut judecata.

Acum vreau să vă întreb ceva pe voi, bisericile căldicele. Zece fecioare s-au dus să-L întâlnească pe Domnul: cinci dintre ele erau înțelepte și cinci erau neînțelepte. Acum priviți ce spune Biblia: „*Cărțile au fost deschise.*” (Daniel 7.10.) Acelea sunt cărțile păcătoșilor. Apoi „*s-a deschis o altă Carte.*” Cine a venit cu El? Biserica din răpire. Oh! (Fratele Branham bate din palme o dată.) „*De zece mii de ori zece mii și mii de mii*”, au venit cu El și L-au slujit – Soția Lui, Mireasa. Oh, glorie! Soția Lui a venit cu El. Biserica!

Au fost deschise cărțile și s-a ținut judecata. „*Și a fost deschisă o altă carte,*” după care au fost judecate fecioarele adormite și fiecare om a fost judecat după cele scrise în carte. Atunci veți fi întrebați , vi se va cere un motiv pentru care L-ați refuzat. Voi știți mai bine, poate nu ați știut-o înainte, dar acum o știți. Vedeți? „*Dacă cel neprihănit va scăpa greu, ce se va întâmpla cu cel necredincios, cu păcătosul?*” Cel care respinge...Unde vor apărea cei care știu, apoi resping?

„Picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.”

Ce înseamnă apele? Dacă vreți să rețineți, deschideți la Apocalipsa 17.15:

„Apele pe care le-ai văzut, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.”

Cât de înfricoșătoare va fi Vocea Lui pentru cei păcătoși! „***Glasul Lui este ca vuietul unor ape mari!***” este glasul judecății. Este glasul slujitorilor care a strigat spre oameni, prin Duhul Sfânt, în epoca în care au trăit. „Glasul Lui ca vuietul unor ape mari,” noroade și gloate. Glasul celor șapte stele din mâna Lui pentru fiecare epocă a Bisericii, predicând botezul Duhului Sfânt, botezul în Numele lui Isus, vorbirea în limbi, puterea lui Dumnezeu, învierea lui Hristos, a doua venire a Domnului, judecata divină. Din acest Unul care seamăna cu Fiul omului, a ieșit Glasul multor ape.

Ce veți simți când veți vedea că deși ați fost în adunare și ați știut că trebuie să fiți corecți cu Dumnezeu și să primiți Duhul Sfânt; sau că deși ați auzit vorbindu-se

despre judecata lui Dumnezeu și despre toate celelalte lucruri, veți fi totuși osândiți pentru că ați amânat prea mult să-L ascultați? Iată că în fața voastră este deschis vârtejul care vă va trage în adânc, în osânda veșnică, dacă nu vă grăbiți să luați poziție pentru El.

Glasul Lui este asemenea vuietului unor ape mari. Cum credeți că veți scăpa când tot ce ați făcut sau ați gândit este înregistrat? Să nu uitați că gândurile voastre se aud în cer mai tare decât cuvintele voastre pe pământ. Desigur. Dumnezeu cunoaște gândurile și intențiile inimii. El știe totul.

El le-a zis fariseilor: „Fățarnicilor, cum ați putea spune lucruri bune când voi sunteți răi? Căci gura vorbește din prisosul inimii. Voi Mă numiți „bunule Învățător”, dar Eu vă cunosc și știu că sunteți niște fățarnici, pentru că nu spuneți ceea ce gândiți.”

O, ce va fi când glasul ca vuietul unor ape mari va răsună ca un tunet, iar epocile Bisericii vor trebui să apară înaintea Sa?

Acum aș vrea să vă spun ceva vouă, celor care nu sunteți salvați. Sărman, suflet abătut, care ai alunecat în acea mare cascadă, ai grijă! Va fi un lucru îngrozitor când vei afla că nu mai este salvare pentru tine pentru că atunci, nu mai poți fi salvat și osânda stă chiar înaintea ta. Atunci vei ști că în câteva minute, vei auzi Glasul acela care îți va spune: „Pleacă de la Mine, tu lucrător al fărădelegii, în focul veșnic care este pregătit pentru diavol și îngerii lui.” Când vei auzi acele căderi mari de apă, urletul glasurilor din aceste adunări, vei ști aceasta în timp ce ieși afară din ele. Oh, ce lucru îngrozitor! Ce coșmar! Oamenilor, nu lăsați să vi se întâmple aceasta! Pocăiți-vă! Fiți corecți cu Dumnezeu cât timp mai puteți face aceasta.

Acum vreau să vă întreb ceva: ce este mai dulce pentru un om ancorat și stă pentru totdeauna sub un pom verde, ascultând susurul pârâului? Oh! Aceea este Biserica șezând în locurile cerești, cu Glasul lui Dumnezeu șușotindu-i dulce și vorbindu-i. Vedeți ce este? Este o condamnare pentru păcătos și o binecuvântare pentru cel salvat. Un om care și-a ancorat vasul în siguranță de Stânca Hristos Isus, poate să se odihnească și să asculte în liniște susurul Lui. Intrați în această odihnă!

Îmi place mult să ajung acolo unde apele murmură. Dacă merg la pescuit, de obicei caut un loc unde apele murmură, pentru că ele îți dau odihnă. Voi le auziți vorbind toată noaptea. Oh, vai!

Nu este minunat că vă puteți ancora sufletul în Hristos, într-un astfel de loc, ascultând în liniște Glasul Său care vă spune: „Eu sunt Domnul care te vindecă! Eu sunt Domnul care îți dă viață veșnică! Eu te iubesc și te cunosc înainte de întemeierea lumii și ți-am pus numele în Carte. Nu te teme, tu ești al Meu! Eu sunt, nu teme, Eu sunt cu tine!” Atunci eu cânt:

Eu mi-am ancorat sufletul în cerul odihnei,

Să nu mai navighez pe mări sălbatice;

Uraganul poate bântui peste sălbaticul adânc furtunos,

În Isus eu sunt asigurat pentru totdeauna.

Amintiți-vă că tocmai Glasul care vă vorbește liniștit, va condamna pe cel păcătos. Chiar potopul care l-a salvat pe Noe, a nimicit pe păcătos. Înțelegeți ce vreau să vă spun? Glasul multor ape...

Priviți! Cel ce are părul ca lâna, picioarele ca arama, ochii ca para focului și glasul ca vuietul unor ape multe, ține în mână Sa dreaptă, șapte stele:

„Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur: „cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici; și cele șapte sfeșnice sunt cele șapte biserici.”

Lui Ioan i s-a spus lucrul acesta pentru ca nu cumva să interpreteze ceva greșit, un înger pentru fiecare epocă a Bisericii. Oh, aceasta este minunat! În săptămâna aceasta, noi mergem înapoi în Istorie să-i alegem pe acești îngeri și să vedem slujba pe care au avut-o. Ei au avut aceeași slujbă de-a lungul epocilor, pentru turma cea mică.

Cu câțva timp în urmă, cineva a zis: „Știi, Biserica Catolică este cea adevărată deoarece a rezistat prin toate epocile.”

„Aceasta nu este o taină”, i-am răspuns, „pentru că ea a avut stăpânirea și orice altceva în spatele ei. Pentru mine, taina este cum a putut să reziste furtunilor acea minoritate mică, pentru că au fost tăiați cu ferăstrăul în bucăți, aruncați la lei, legați de stâlpi și arși, omorâți și orice altceva. Cum au supraviețuit ei prin toate acestea?” Aceasta arată că Mâna lui Dumnezeu a fost cu ei. Aceasta este tot. Astăzi, Lumina ei continuă să ardă. Amin. Da, domnule.

În mâna dreaptă avea **șapte stele: cei șapte trimiși pentru cele șapte biserici**. O, este minunat, în timp ce mergem înapoi și luăm slujitorul care a adus mesajul la Biserica Efes și l-a ținut cu tărie până la moarte. Apoi vom privi Biserica Smirna, Biserica Pergam, Tiatira și toate celelalte, până vom ajunge la epoca aceasta. El ține în mâna Sa dreaptă slujitorii care au primit Lumina, au adus-o și au păstrat-o, așa cum a fost Lumina originală, de la început.

Mâna dreaptă nu înseamnă că Dumnezeu are o mână dreaptă, deoarece Dumnezeu este Duh. Hristos stă la „Dreapta puterii lui Dumnezeu.

Amintiți-vă că cele șapte stele au fost în mâna Lui. Ei și-au tras Lumina din El și au fost sub controlul Lui, în mâna sa dreaptă. Oh! Orice slujitor adevărat al lui Dumnezeu este la fel. Cine îl poate răni? Cine îi poate răni? Nu uitați că „Înger”, înseamnă „Mesager”. Noi vom intra în aceste lucruri în cursul săptămânii.

El a zis: „Ce ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos?” Poate boala, poate primejdia? Sau sărăcia, sau poate sabia, poate moartea? Pavel a spus: „Sunt convins că nu există nimic să ne poată despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos,” pentru că noi suntem predați complet în mâna Lui dreaptă. Poate cineva spune: „Fanatic sfânt, fanatic sfânt!” Aceasta nu-l deranjează câtuși de puțin. „Ești un fanatic religios!” Ei nici măcar nu aud, ci sunt predați complet, iar viața lor se trage din brațul drept al puterii Lui, reflectând Lumina Lui în bunătate, blândețe, amabilitate și răbdare. Lăsați ca lumea să numească semnele și minunile vrăjitorie sau cum vor ei să le numească. Aceasta nu are nici o importanță deoarece noi știm că suntem predați în mâna Lui dreaptă. Nu este minunat? Doamne!

Să vedem acum cea de-a șaptea descriere a Persoanei Sale, am vrut să spun, a șasea:

„...din gura Lui ieșea o sabie cu două tăișuri.”

În Evrei 4.12 scrie: ***„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.”***

Atunci ei vă numesc telepațiști, dar acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, manifestat în Biserica Sa.

Acum mă gândesc la Apocalipsa 19.11-16:

„Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb... (aici vine din nou albul, judecata,) Cel ce sta pe el, se chema „Cel Credincios!” și „Cel Adevărat”, și El judecă și se luptă cu dreptate... (știți Cine era Acela, nu? În ordine.)

Ochii Lui erau ca para focului...(cine era El?) capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești și purta un nume scris, pe care nimeni nu-L știe, decât El însuși.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge și Numele Lui este chemat: „Cuvântul lui Dumnezeu”.

Ce ieșea din gura Lui? Cine era El? Călărețul de pe calul alb. Ce ieșea din gura Lui? O sabie cu două tăișuri, Cuvântul.

Când acest Cuvânt este manifestat în toți fiii lui Dumnezeu, El va călca fiecare națiune și le va lovi cu sabia Lui ascuțită, Cuvântul Lui.

„Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, și fața Lui era ca soarele, care strălucește în toată puterea lui.”

O sabie cu două tăișuri. Ce a ieșit din gura acestei Persoane? Cuvântul lui Dumnezeu! El este o sabie ascuțită cu două tăișuri. Ce face El? Descoperă gândurile și intențiile inimii...se duce chiar mai adânc în carne, pătrunde în trup, în celulele sângelui, în oase, chiar jos în măduva osului. Aceasta o face Cuvântul lui Dumnezeu.

Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Acum, Cuvântul s-a făcut trup în Biserica Lui, locuind printre noi: îngerii din mâna Lui slujind. Dumnezeu depinde de Biserica Lui! În această epocă, Dumnezeu se bazează pe noi ca să aducem această Evanghelie la o lume muritoare, tradițională și stăpânită de păgâni. Dumnezeu Își pune sarcina peste mine și peste tine și vai de noi dacă păgânii mor fără s-o cunoască! Oh, ei le-au dus scrierea, citirea și câteva broșuri religioase dar nu-i fac decât o grămadă de prozeliți. Așa a spus Pavel. El a zis că Evanghelia nu a venit la noi numai prin Cuvânt, ci *„În Puterea Duhului Sfânt!”* Cuvântul poate fi făcut viu numai prin Duhul, așa că dacă Cuvântul este sădit în inimă, Duhul Sfânt va produce ceea ce a spus El. Cuvântul poate deosebi gândurile inimii! Glorie! Oh, vai! (fratele Branham bate de patru ori în amvon.) Oh! Cuvântul deosebește gândurile și intențiile inimii.

„Din gura Lui ieșea o sabie cu două tăișuri”.

Treziți-vă, păgânilor, pentru că într-una din aceste zile are să se întâmple ceva! Numele Lui era Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul manifestat.

Priviți! În Marcu 16, Isus a spus: „mergeți în toată lumea...” Aceasta a fost ultima Lui însărcinare pentru Biserică, înainte de a se întoarce ca să se descopere în epocile Bisericii. El a însărcinat Biserica: „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la fiecare făptură.” Ce? Predicați Evanghelia! Marcu 16: „Predicați Evanghelia la fiecare făptură.” Ce este aceasta? Cu alte cuvinte, „demonstrați puterea Duhului Sfânt.”

Acum priviți, El nu a spus să mergeți și să învățați Cuvântul, ci El a spus: „Mergeți și predicați Evanghelia!” Nu, „învățați Evanghelia”, ci „predicați Evanghelia!”

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi;

dacă vor bea ceva de moarte, nu îi va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” (v. 17-18).

„Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul Isus lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semnele care-i însoțeau.”

Aceasta este Evanghelia, Evanghelia manifestată. „Aceste semne îi vor urma.” Cât timp? Până la sfârșitul lumii, în fiecare epocă. Acolo este minoritatea aceea micuță, trecând în jos și ținând Lumina Lui. Nu-i de mirare că Isus a spus: *Nu te teme turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.*” (Luca 12.32). Întotdeauna turma mică a fost o minoritate, nu majoritate.

„Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, și Fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.”

Să citim din Matei 17.1: *„După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și S-a dus la o parte, pe un munte înalt. El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina.”*

El a fost transformat. Ce a făcut El? El însuși a fost transformat acolo, în ziua venirii Lui.

Cu câteva ore înainte de aceasta, Isus a spus:

„Adevărat vă spun, că unii dintre cei ce stau aici...”, câți dintre voi știți ce voi spune acum? „Unii dintre cei care stau aici, nu vor gusta moartea înainte de a vedea pe Fiul omului venind în slavă.” (Matei 16.28). Este corect?

Apoi, El i-a luat pe Petru, Iacov și Ioan, trei martori, pentru că în Vechiul Testament, fiecare cuvânt a fost stabilit prin trei martori, și i-a dus sus, pe munte. Priviți! Care este primul lucru pe care l-a făcut El? El i-a luat sus pe munte și acolo a fost schimbat înaintea lor, transformat. *„Fața Lui a strălucit ca soarele, în toată puterea lui.”* Și lângă El au apărut Moise și Ilie. În ce formă vine Fiul omului acum? Mai întâi vor apărea Moise și Ilie.

Acum, observați: înainte ca Isus să se întoarcă, Duhul lui Ilie se va întoarce pe pământ ca să întoarcă inimile copiilor înapoi la părinți. Așa spune Biblia.

Apostolii au văzut aici, venirea Fiului omului proslăvit. El este proslăvit și vine înapoi. Ce au văzut ei prima dată? Pe Ilie. Apoi? Pe Moise. Întoarcerea lui Israel, împlinirii Legii, apoi, Fiul omului proslăvit. Aleluia! (fratele Branham bate din palme o dată.) Vedeți ordinea venirii Lui? Duhul lui Ilie sau martorul Bisericii din urmă (vedeți?), venind în putere să-L manifeste.

Apoi, cei o sută patruzeci și patru de mii de iudei se adună pe muntele Sinai...Israel a devenit din nou o națiune, cea mai veche națiune din lume, cu cel mai vechi steag din lume, cu propria sa armată, cu banii lor și orice altceva. Ei sunt membri ai Ligii Națiunilor pentru că sunt o națiune. Isus nu a spus niciodată că ei vor fi lepădați pentru totdeauna, ci doar până când se vor împlini toate lucrurile.

Totul este tainic...persecutați pretutindeni, alungați, goniți și respinși, ca Biserica prin aceste epoci de respingere. Și totuși Isus a spus: *„Când veți vedea smochinul înflorit,”* (Israel întorcându-se să fie din nou o națiune, timpul este aproape, chiar la ușă!) *„Adevărat vă spun, că generația aceasta nu va trece, până se vor întâmpla toate aceste lucruri.”* (Matei 24.32+34). Rasa, poporul acesta nu va trece. Hitler a încercat să-l ucidă; Mussolini a încercat să-l ucidă; Stalin și toți ceilalți, au încercat să-l ucidă, dar ei nu vor fi desființați sau izgoniți de pe pământ, ci vor fi un popor, o națiune, stând chiar acolo! Amin.

Acolo vor veni Moise și Ilie. Oh, sper că înțelegeți.

Acum priviți: „Fața Lui strălucea ca soarele în toată puterea lui”, transformat, schimbat.

Acum, dacă vreți să vă notați, Apocalipsa 21.23. În Noul Ierusalim, Mielul este Lumina care strălucește în cetate. Einu au nevoie de lumină în cetate, soarele nu va străluci în Ea, deoarece Mielul care este în mijlocul Cetății, va fi Lumina Ei iar națiunile care sunt salvate, vor umbla în Lumina Mielului. Oh, nu vă bucurați pentru aceasta?

Ioan a văzut venirea Lui; L-a văzut pe Hristos ca „Soarele neprihănirii”.

Acum, vă voi spune o mică poveste despre soția mea care stă acolo, în spate. Eu am necăjit-o mult înainte de căsătorie, dar am încercat să repar aceasta după ce ne-am căsătorit. Eu nu mă puteam hotărî să mă căsătoresc iar ea suferea din cauza aceasta. M-am gândit că era o fată prea bună și să las pe altcineva să se căsătorească cu ea, dar mă gândeam și că nu eram vrednic de ea, și nu sunt, din pricina bunătății ei. Astfel, ea era disperată pentru că nu știam ce să fac. Aceasta s-a întâmplat acum douăzeci de ani. Era atât de disperată, încât plângea zi și noapte. Eu încercam să fug de ea, dar nu pentru că nu o iubeam, ci pentru că nu voiam să-i răpesc timpul. Știam că ea mă iubește și știam că și eu o iubesc, așa că m-am gândit: voi ieși odată cu o altă fată ca s-o fac să se simtă rău, deși am urât să fac acel lucru. Ea era tot mai disperată așa că i-am zis:

„Tu ești o fată prea bună și nu vreau să-ți pierzi timpul cu mine.”

„Bine, Bill, dar te iubesc. Ești singurul bărbat pe care-l pot iubi. Te iubesc de la început...”

„Apreciez aceasta , dar eu sunt un singuratic și așa voi rămâne. Nu mă voi căsători niciodată și voi trăi ca un pustnic.”

Dar ea era foarte hotărâtă așa că după ce ne-am despărțit, s-a dus în șopron, a îngenunchat și a spus: „Doamne, nu știu ce să fac. N-aș vrea să fiu neascultătoare, dar Tu știi că-l iubesc pe Bill. Sunt foarte încurcată, de aceea Te rog să-mi dai o mângâiere. Ajută-mă puțin deoarece nu Te-am rugat niciodată așa ceva și cred că nici nu o voi mai face vreodată. Ajută-mă, lasă-mă să deschid Biblia și dă-mi un răspuns, căci am auzit că i-ai ajutat și pe alții în felul acesta.”

Și când a deschis Biblia, privirea i-a căzut pe textul din Maleahi 4.5: „Iată, voi

trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”

Mai târziu, ea mi-a spus: „M-am ridicat bucuroasă pentru că știam că ne vom căsători.”

„Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea: ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură.

Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui.” (Maleahi 4.1-2).

Așa cum soarele strălucește în puterea lui, tot așa, Fiul lui Dumnezeu strălucește în seara aceasta în mijlocul nostru. El stă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, pentru a ne arăta slava înșeptită a Ființei Sale, ca Judecător.

El este Cel care a suferit și a murit pentru noi; Cel care a luat judecata divină asupra Sa și a călcat teascul mâniei lui Dumnezeu. Pentru păcătos, El este o cascadă îngrozitoare pentru că sufletul lui este fără sprijin și pe marea vieții. Dar, pentru Biserică El este un Salvator scump iar Ea este ancorată în odihnă și ascultă murmurul pârâului, așa cum vă așezați voi și vă odihniți mulțumiți deplin, în Hristos. Ce timp! Strălucind peste noi cu razele Lui calde, El ne spune: „Nu te teme! Eu sunt Cel ce sunt, Cel care am fost și Cel care vine, Cel Atotputernic și în afară de Mine nu există nici un alt Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, de aceea, cine însetează, să vină la Mine și îi voi da să bea din Izvorul vieții.”

O, ce făgăduință! Ce legătură de dragoste!

Cetatea nu va avea nevoie de soare, pentru că Mielul care stă în mijlocul ei, strălucește ca Soarele neprihănirii cu vindecarea sub aripile Lui binecuvântate.

El este Crinul din vale,

Este Steaua strălucitoare de dimineață,

E cel mai frumos din zecile de mii pentru sufletul meu.

În întristare, El este Mângâietorul meu

În necaz, El este Sprijinul meu

„Aruncă toate grijile asupra Mea”, zice El. Aleluia!

El este Crinul din vale,

Steaua luminoasă a dimineții,

E cel mai frumos din zecile de mii pentru sufletul meu!

Da, domnule. Oh, acea mare Stea de dimineață salutând ziua care vine: „Ziua este gata să înceapă. Soarele se apropie și apare dintre stele cu vindecarea sub aripile lui.”

Acum să ne întoarcem la mesajul nostru.

Noi suntem la încheiere acum, mai este un sfert de oră până la nouă și ne pregătim pentru mâine seară.

În ordine. „Soarele neprihănit cu vindecarea în aripile lui.” În ziua Domnului El este arătat ca un Judecător. Credeți aceasta? (Amin.) Ioan a fost dus în ziua Domnului și L-a văzut pe Domnul ca Judecător. Nu ca Preot sau Împărat, ci ca Judecător. El este Judecător, credeți aceasta? (Amin.)

Biblia spune că El este Judecător și El este îmbrăcat ca un Judecător, arătând ceea ce este El pentru păcătos, și ceea ce este pentru credincios. Glasul Lui este ca glasul multor ape și înfățișarea Lui, ca strălucirea soarelui în toată puterea lui.

Acum, versetul 17: **„Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort.”**

Vai! Profetul nu mai putea suporta o astfel de viziune, puterile l-au părăsit și a căzut la picioarele Lui ca mort.

„El și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă...” Oh, vai! Nu un Profet, ci Dumnezeu: „Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Eu sunt Prima și Ultima descoperire. Eu sunt Cel ce a fost, Eu sunt Cel ce este și Eu sunt Cel care va veni.” Să vedem.

„El și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă.”

Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”

De ce să ne temem? De ce nu se gândește Biserica la Cuvântul Său? Ce a făgăduit El și nu a descoperit înaintea noastră? De ce să ne temem de pedeapsă sau de viitor? De ce toate acestea când El spune: „Nu te teme! Eu sunt Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce vine. Eu sunt Primul și Ultimul. Eu am cheile morții și am biruit pentru voi iadul, moartea și mormântul.”

Mulți oameni au pornit să biruiască. Ați știut aceasta?

Napoleon a pornit să biruiască lumea atunci când avea treizeci și trei de ani, dar a fost biruit și a murit. Prăbușirea lui a avut loc la Waterloo. Eu am fost acolo și am văzut unele lucruri de la locul luptei, care sunt păstrate într-un muzeu. Vedeți, ca bărbat tânăr, el a pornit pe o cale greșită – pentru a subjuga- de aceea a murit în rușine.

Dar noi cunoaștem un alt Bărbat care a murit tot la vârsta de treizeci și trei de ani dar El a biruit totul. Când a fost pe pământ, El i-a eliberat pe oameni de orice legături, de mândrie, de boli, de demoni, iar când a murit a biruit moartea; când a înviat, a biruit iadul. Desigur, El a biruit tot ce stătea împotriva omenirii și a călcat teasca mâniaei lui Dumnezeu. El a distrus și a biruit totul: moartea, iadul, mormântul, boala, formalismul, absolut totul. A treia zi a înviat dintre morți, iar când S-a înălțat la cer, a biruit văzduhul, a risipit ceața dintre Dumnezeu și om unind cerul și pământul. Slavă Lui!

El este marele Biruitor care a rupt perdeaua în două și posedă cheile morții și ale iadului:

„El și-a pus mâna dreaptă pe mine” spune Ioan, *„și a zis: „Nu te teme!*

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor.” Amin. El a înlăturat toate piedicile din calea oamenilor ca să se poată întoarce la părășia din Eden.

Eu am văzut-o și mi-a fost îngăduit să vă spun despre aceasta. Omul este omnipotent! Voi nu credeți aceasta, dar omul este omnipotent. Un om predat pe deplin lui Dumnezeu este omnipotent. Nu a spus El în Marcu 11.23: „Orice veți zice, și nu vă veți îndoi în inima voastră, se va împlini? Voi puteți avea ce ați spus.”

Ce se întâmplă când se întâlnesc doi omnipoteți? Dacă Dumnezeu și omul sunt uniți, atunci trebuie să se cutremure ceva. Atunci orice veți spune se va împlini

prin puterea creatoare a Atotputernicului Dumnezeu, deoarece este făgăduit în Cuvântul Său. El aduce la suprafață lucruri care nu sunt, pentru că s-au întâlnit doi omnipotenți. Acolo stă El. Oh, nu este El Minunat?

Să vedem dacă noi avem unele lucruri mai bune.

Când L-a văzut, Ioan a căzut la picioarele Lui ca mort. El nu a putut rezista să stea în prezența Sa, ci a rămas fără putere. El este Cel care a biruit deja totul.

El a dat o poruncă:

„Scrie dar lucrurile pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele.

Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice sunt șapte biserici.” Oh, prietene, aceasta îți taie respirația! Ioan L-a văzut stând acolo în Dumnezeirea Sa supremă. El este Judecătorul, Preotul, Împăratul, Vulturul, Mielul, Leul, Alfa, Omega, Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, Cel ce era, Cel ce este și Cel ce va veni! El a călcat teascul mâniei lui Dumnezeu, iar pe cruce a zis: „S-a sfârșit!”

El a fost plăcut lui Dumnezeu în toate lucrurile, iar Duhul care L-a părăsit la răstignire, L-a înviat în dimineața de Paști și L-a înălțat pentru neprihănirea noastră. Ioan L-a văzut cu picioarele ca arama și cu ochii ca para focului, alergând încoace și încolo pe tot pământul, iar Daniel L-a văzut cu șapte sute de ani înainte de aceasta, în aceeași poziție, în același fel, același Om mare, Unul care semăna cu Fiul omului. El a stat pe scaunul alb de judecată și toată judecata i-a fost dată Lui. Ce fel de oameni ar trebui să fim noi, acum când vedem toate aceste lucruri?

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vedeți? Îl iubiți? („Amin.”) Îl credeți? Vă este sufletul ancorat în El?

Să ne plecăm capetele și să cântăm liniștit și încet: „Eu mi-am ancorat sufletul în cerul odihnei!”

Niciodată nu voi mai auzi acele cascade vuind,

Ca să-mi trimită sufletul departe.

Aceasta îmi va vorbi dând pace dulce sufletului meu.

Acum, încet și cu reverență:

Mi-am ancorat sufletul într-un cer al odihnei

Să nu mai navighez pe mările sălbaticice;

Uraganul poate bântui peste sălbaticul adânc furtunos

Căci în Isus eu sunt asigurat pentru totdeauna.

Strălucește peste mine (Doamne, lasă razele slavei),

Doamne, strălucește peste mine,

Lasă ca Lumina Farului să strălucească peste mine;

Oh, strălucește peste mine

Doamne, strălucește peste mine!

Să ne ridicăm mâinile spre El și să cântăm:

Lasă ca Lumina Farului să strălucească peste mine;

Să fiu ca Isus (Da, Doamne!), să fiu ca Isus!

Pe pământ, eu tânjesc să fiu ca El,

În toată călătoria vieții de la pământ spre slavă,

Eu cer numai să fiu ca El!

(Fratele Branham cântă.)

Oh, Salvator minunat,

Pe pământ, eu tânjesc să fiu ca El;

În toată călătoria de la pământ spre slavă...

V-ar plăcea să aveți viața Lui trăind în voi, reflectând Prezența Sa? Dacă o vreți și nu o aveți încă, vreți să rămâneți pentru rugăciune? Dumnezeu să vă

binecuvânteze!

De la ieslea Betleemului, (rămâneți în picioare,)

A venit un Străin (voi veți fi un străin pentru lume.)

Pe pământ, eu tânjesc să fiu ca El.

În toată călătoria vieții de la pământ spre slavă,

Eu cer doar să fiu ca El!

Doar să fiu ca Isus, să fiu ca Isus!

(Aceasta este dorința mea!)

Pe pământ, eu tânjesc să fiu ca El.

În toată călătoria vieții de la pământ spre slavă,

Eu cer doar să fiu ca El, umil și smerit!

Tată ceresc, în timp ce stăm în picioare, sunt mulți care vor să Te primească. Ei sunt oboșiți de alunecarea lor în jos, neștiind încotro să meargă afară, pe valurile vieții, și știu că poate, înainte de a veni lumina soarelui, inima lor ar putea înceta să mai bată, și atunci, ei vor fi suflete alunecate în marile cascade. Ei au fost ca lumea dar acum, vor să fie ca Tine, Doamne. Primește-i în Împărăția Ta! Ei sunt ai Tăi Tată, iar Tu le cunoști inimile și intențiile. Doamne, Tu ai spus cu propriile Tale buze: *„Cine aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică!”*

Și tot Tu ai spus, Doamne: *„Binecuvântat este cel ce citește și cel ce aude cuvintele acestei profeții, și ține lucrurile scrise acolo, căci timpul este aproape.”*

Ei își dau seama că timpul este aproape și nu mai pot aluneca. Doamne, atrage-i la Tine și fie ca din seara aceasta să pornească reflectând Lumina lui Isus Hristos. Tată Dumnezeule, Ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos.

Fie ca ei să-L urmeze umili pe Domnul prin botez, aici, în biserică și să-L caute pe Duhul Sânt, ca să fie ca Isus pentru tot restul zilelor lor. Îți cerem aceasta în Numele Lui.

Să fiu ca Isus, să fiu ca Isus!

...Lăudați-L pe Dumnezeu pentru sufletele lor.

...În toată călătoria vieții de la pământ spre slavă

Eu cer doar să fiu ca El!

Strălucește peste mine,

Doamne, strălucește peste mine.

Lasă ca Lumina Farului să strălucească peste mine;

Oh, strălucește peste mine,

Doamne, strălucește peste mine.

Nu sunteți fericiți că sunteți creștini? (Amin.)

Dați mâna cu cei din apropiere și haideți să cântăm împreună:

„Noi vom umbla în Lumină!” Ea este Lumina minunată a Domnului Isus Hristos, manifestată în trup.

Noi vom umbla în Lumină

Oh, ce Lumină minunată!

Veniți unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Prin zi și noapte, în jurul nostru strălucește

Isus Lumina lumii.

Cântați-I fiecare:

Noi vom umbla în Lumină

Oh, ce Lumină minunată!

Veniți unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Veniți toți sfinți ai Luminii s-o proclamăm,

Isus, Lumina lumii!

Atunci clopotele cerului vor suna,

Oh, Isus, Lumina lumii.

(Acum, ridicați-vă mâna):

Noi vom umbla în Lumină

Oh, ce Lumină minunată!

Veniți unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Prin zi și noapte, în jurul nostru strălucește

Isus, Lumina lumii!

Noi vom continua să umblăm în această Lumină,

Ea este o Lumină atât de minunată,

Ea vine unde strălucesc picurii de rouă ai milei

Prin zi și noapte strălucește în jurul nostru

Isus, El este Lumina lumii

Noi vom umbla în această Lumină

Lumina Evangheliei, Lumina minunată.

Ea vine unde strălucesc picurii de rouă ai milei

Prin zi și noapte strălucește în jurul nostru

Isus, Lumina lumii!

De la Cincizecime, când a căzut Duhul Sfânt peste Biserică, Mesajul a venit jos, la Smirna. Acolo a stat Irineu, marele sfânt al lui Dumnezeu, vorbind în limbi, puterea lui Dumnezeu înviind morții și vindecând bolnavii. El umbla în Lumină. După el a venit marele și puternicul sfânt al lui Dumnezeu, Columba. Mulți din ceilalți sfinți măreți au luat Mesajul de jos, umblând în Lumină, Lumina Evangheliei, aceeași Lumină care a strălucit în ziua Cincizecimii, iar Hristos, a stat în mijlocul poporului Său, cele șapte sfeșnice de aur, reflectând strălucirea Lui ca soarele în toată

puterea lui.

Aici, suntem în anul 1961.

Noi vom umbla în această Lumină

Lumina Evangheliei, Lumina minunată.

Ea vine unde strălucesc picurii de rouă ai milei

Prin zi și noapte strălucește în jurul nostru

Isus, Lumina lumii!

Să ne ridicăm. Noi continuăm să umblăm în această Lumină care este o Lumină atât de minunată!

Ea vine unde picurii de rouă strălucesc,

Prin zi și noapte în jurul nostru strălucește Isus, Lumina lumii! Îl iubiți pe El?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc!

Pentru că El m-a iubit întâi,

Și a câștigat salvarea mea, pe lemnul Calvarului.

Să nu vă mai întoarceți niciodată la lucrurile lumii. Eu sunt mort pentru lume și lumea este moartă pentru mine, și umblu în Hristos, călăuzit de Duhul Sfânt. Eu îl iubesc pentru că El m-a iubit și a revărsat peste mine binecuvântările Lui, dându-mi mâna dreaptă de părtășie în Împărăția Sa. Acum, noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu și nu știm încă ce vom fi la sfârșit, dar știm că vom avea un trup asemenea Trupului Său proslăvit pentru că Îl vom vedea așa cum este.

Atunci vom umbla în Lumină

În Lumina minunată.

Aceea vine unde picurii de rouă strălucesc;

Prin zi și noapte în jurul nostru

Strălucește Isus, Lumina lumii.

Îl iubiți? (Amin.) Știți, după ce Mesajul a fost tăietor și de toate, mi-ar plăcea să-i aud pe oameni intrând în cântări, închinându-se și cântând în Duhul, pentru că nu este nimic mai frumos, decât cântările vechi și bune. Corect. Mie îmi plac cântările pentecostale, de modă veche, nu acele voci încordate care îi fac să se albăstrească la față și nu știu ce cântă. Oh, cât de glorios, acele dulci cântări ale crucii!

Să cântăm cântecul nostru de eliberare:

Ia Numele lui Isus cu tine

Copil al întristării și al necazului,

El bucurie și mângâiere îți va da,

Ia-L oriunde vei merge!

Mâine seară, serviciul va începe la ora șapte fix.

În Numele lui Isus vă aplecați,

Căzând proșternuți la picioarele Lui,

Împărat al împăraților ,în cer noi Îl vom încorona,

Când călătoria noastră s-a sfârșit.

Haideți să-l cântăm cu toții:

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al necazului

El bucurie și mângâiere îți va da,

Ia-L oriunde vei merge.

Nume scump, oh, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nume scump, oh, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

În seara aceasta, am terminat...M-ați întrebat dacă vor fi serviciile dimineața? Nu, mâine, nu. Mâine odihniți-vă. Cred că sunteți gata pentru epocile Bisericilor. Sunteți gata? (Amin.) În ordine. Să ne plecăm capetele și să cântăm încet:

În Numele lui Isus vă aplecați,

Căzând proșternuți la picioarele Lui,

Împărat al împăraților, în cer noi Îl vom încorona,

Când călătoria noastră s-a sfârșit.

Nume scump, oh, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nume scump, oh, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

- Amin -